القرآن الكريم

آسان ترجمه

تعليم القرآن

تکی په تکی
او روانه ترجمه

مولف:- ډاکټر محمد دین

سُوْرَةُ النَّبَاِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ | بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ | اَرْبَعُوْنَ اٰيَةً وَّفِيْهَا رُكُوْعَانِ

سورہ نبا، په مکه کښے نازل شوا | (شروع) دَ الله په نامه چه ډیر مهربان ډیر زیات رحم کوونکے دے | په دے کښے ۴۰ اٰیتونه او ۲ رکوع دی

دَ الله په نامه شروع چه ډیر مهربان دَ ډیر زیات رحم خاوند دے

عَمَّ يَتَسَآءَلُوْنَ ﴿١﴾ عَنِ النَّبَاِ الْعَظِيْمِ ﴿٢﴾ الَّذِيْ هُمْ فِيْهِ

دَ څهٔ څیز په باره کښے | دوئی له یو بل نه تپوس کوی | دَ یو لوئے خبر په حقله | هغه چه دوئی په هغے کښے

داخلق دَ څهٔ څیز په حقله دَ یو بل نه تپوس کوی ، دَ هغه لوئے خبر (قیامت) په حقله چه دوئی په کښے

مُخْتَلِفُوْنَ ﴿٣﴾ كَلَّا سَيَعْلَمُوْنَ ﴿٤﴾ ثُمَّ كَلَّا سَيَعْلَمُوْنَ ﴿٥﴾

اختلاف کوی | هیڅکله نه | ډیر زر به دوئی پوهه شی | بیا | هیڅکله نه | زر به دوئی پوهه شی.

اختلاف کوی ؟ داسے پکار نهٔ دی دوئی به زر پوهه شی او داسے پکار نهٔ دی دوئی به زر پوهه شی (چه قیامت حق

اَلَمْ نَجْعَلِ الْاَرْضَ مِهٰدًا ﴿٦﴾ وَّالْجِبَالَ اَوْتَادًا ﴿٧﴾ وَّخَلَقْنٰكُمْ اَزْوَاجًا ﴿٨﴾

آیا نهٔ ده جوړه کړے موږ | زمکه | یو فرش؟ | او غرونه | میخونه | او موږ پیدا کړئ تاسو | جوړه جوړے

دے) آیا موږ زمکه فرش کړے نهٔ ده ؟ او غرونه موږ میخونه کړی نهٔ دی؟ او موږ تاسو جوړے جوړے پیدا کړئ.

وَّجَعَلْنَا نَوْمَكُمْ سُبَاتًا ﴿٩﴾ وَّجَعَلْنَا الَّيْلَ لِبَاسًا ﴿١٠﴾ وَّجَعَلْنَا النَّهَارَ

او جوړه کړه موږ | خوب ستاسو | ارام | او جوړه کړه موږ | شپه | لباس (پرده) | او جوړه کړه موږ | ورځ

او خوب مو در له آرام ورکوونکے وګرځولو ، او موږ شپه دَ پردے څیز جوړ کړو او ورځ مو دَ روزئ ګټلو

مَعَاشًا ﴿١١﴾ وَّبَنَيْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعًا شِدَادًا ﴿١٢﴾ وَّجَعَلْنَا سِرَاجًا وَّهَّاجًا ﴿١٣﴾

(ذریعهٔ) معاش | او جوړ کړل موږ | دَ پاسه ستاسو | اووهٔ | سخت (اسمانونه) | او جوړه کړه موږ | یوه ډیوه | پرقیدونکے

ذریعه وګرځوله . او موږ تاسو دَ پاسه اووهٔ مضبوط اسمانونه جوړ کړل او موږ یوه روښانه ډیوه (یعنی نُور) جوړ کړه

وَّاَنْزَلْنَا مِنَ الْمُعْصِرٰتِ مَآءً ثَجَّاجًا ﴿١٤﴾ لِّنُخْرِجَ بِهٖ حَبًّا

او رانښکته کړے موږ | له ډکو وریځونه | اوبهٔ | ښهٔ زوروریدونکے | چه راوُباسو موږ | په دے سره | دانه

او موږ له ډکو وریځونه په شیبو شیبو باران راوُوروولو ، چه موږ له دے (باران) نه غله او ګیاه

وَّنَبَاتًا ﴿١٥﴾ وَّجَنّٰتٍ اَلْفَافًا ﴿١٦﴾ اِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ كَانَ مِيْقَاتًا ﴿١٧﴾ يَّوْمَ يُنْفَخُ

او ګیاه | او باغونه | ډیر ګڼ | بیشکه | ورځ دَ فیصلے | یو مقرر وخت دے | هغه ورځ چه پوُ کړ به شی

او ګور ګور باغونه رابرسیره کړو ، بیشکه دَ فیصلے دَ ورځے وخت مقرر دے چه شپیلئ به

فِي الصُّوْرِ فَتَاْتُوْنَ اَفْوَاجًا ﴿١٨﴾ وَّفُتِحَتِ السَّمَآءُ فَكَانَتْ اَبْوَابًا ﴿١٩﴾

په شپیلئ کښے | پس رابه شئ تاسو | ډلے ډلے | او پرانستلے شی | آسمان | نو شی به | دروازے

پوُک وهلے شی ، نو تاسو به ټولی ټولی راځئ ، او آسمان به پرانستلے شی نو ټول به دروازے دروازے شی

وَّسُيِّرَتِ الْجِبَالُ فَكَانَتْ سَرَابًا ﴿٢٠﴾ اِنَّ جَهَنَّمَ كَانَتْ مِرْصَادًا ﴿٢١﴾

او روان به کړے شی | غرونه | نو شی به | شګه | بیشکه | دوزخ | دے | انتظار کوونکے.

او غرونه به والوزولے شی نو هغه به دَ شګو په شان شی ، بیشکه جهنّم په تاک کښے دے .

لِّلطَّاغِينَ مَآبًا ﴿٢٢﴾ لَّابِثِينَ فِيهَآ أَحْقَابًا ﴿٢٣﴾ لَا يَذُوقُونَ فِيهَا بَرْدًا وَلَا

د پاره د سرکشانو | ټيکاوُ ځای ده | ايسارېدونکي | په دې کښې | تر اوږدو مودو | نه به څکي دوئ | په دې کښې | يخوالے | او نه

د سرکشانو ټيکاوُ ځای ده چه په موده موده به پکښې وُسيږي، نه به پکښې د يخني خوند څکي او نه د څښلو

شَرَابًا ﴿٢٤﴾ إِلَّا حَمِيمًا وَغَسَّاقًا ﴿٢٥﴾ جَزَآءً وِفَاقًا ﴿٢٦﴾ إِنَّهُمْ كَانُوا۟ لَا يَرْجُونَ

د څښلو څه څيز | مګر | ګرمے اوبه | او زوے | (دا به) بدله وي | پوره پوره | بيشکه دوئ | اُميد نه لرلو

څه څيز، سوا د يشيدلو اوبو او د وينو زووښه (دا) پوره پوره بدله ده، دا ځکه چه دوئ د حساب کتاب د

حِسَابًا ﴿٢٧﴾ وَكَذَّبُوا۟ بِـَٔايَٰتِنَا كِذَّابًا ﴿٢٨﴾ وَكُلَّ شَىْءٍ أَحْصَيْنَٰهُ كِتَٰبًا ﴿٢٩﴾

د حساب | او دروغ به ئے ګڼل | زمونږ آيتونه | په دروغ ګڼلو سره | او هر څيز | مونږ شميرلے دے | په کتاب کښې

ورځې اُميد نه لرلو، او زمونږ آيتونه ئے سراسر دروغ ګڼل او مونږ هر څيز په يو کښې را جمع کړے دے.

فَذُوقُوا۟ فَلَن نَّزِيدَكُمْ إِلَّا عَذَابًا ﴿٣٠﴾ إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ مَفَازًا ﴿٣١﴾

پس وُڅکئ | پس هيڅ کله به زيات نه کړو مونږ تاسو ته | مګر عذاب | بيشکه | پرهيزګارانو د پاره | کاميابي ده.

نو اوس خوند وُڅکئ مونږ به تاسو ته نور څه نه خو هم دغه عذاب درزياتوو. بيشکه پرهيزګارو له کاميابي ده.

حَدَآئِقَ وَأَعْنَٰبًا ﴿٣٢﴾ وَكَوَاعِبَ أَتْرَابًا ﴿٣٣﴾ وَكَأْسًا دِهَاقًا ﴿٣٤﴾ لَّا يَسْمَعُونَ فِيهَا

باغونه | او انګور (به وي) | او پيغلے جينکئ | همزولے (به وي) | او پيالے | ډکے شوے | دوئ به نه آوري | په هغې کښې

(دوئ د پاره) باغونه او انګور به وي او همزولے پيغلے جينکئ او ډک تر غاړو جامونه دوئ به هلته نه عبث

لَغْوًا وَلَا كِذَّٰبًا ﴿٣٥﴾ جَزَآءً مِّن رَّبِّكَ عَطَآءً حِسَابًا ﴿٣٦﴾

عبث خبرے | او نه | دروغ | بدله | ستا د رب له طرف نه | درکولے به شي | په حساب

خبرے آوري او نه دروغ. دا بدله ستا د رب له طرف نه پوره پوره انعام دے.

رَّبِّ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا ٱلرَّحْمَٰنِ لَا يَمْلِكُونَ مِنْهُ

چه رب دے د آسمانونو | او د زمکے | او څه چه | د دې دواړو په مينځ کښې دي | ډير مهربان | دوئ وس نه لري | د ده سره

چه د آسمانونو او د زمکے او د دے دواړو ترمينځه د څيزونو پالونکے دے، مهربان دے، هيڅوک توره نه (هيڅ قسم له)

خِطَابًا ﴿٣٧﴾ يَوْمَ يَقُومُ ٱلرُّوحُ وَٱلْمَلَٰٓئِكَةُ صَفًّا ۖ لَّا يَتَكَلَّمُونَ إِلَّا

د خبرے کولو | په کومه ورځ چه به | وُدرېږي | رُوح الامين | او فرښتے | صف تړلے | خبرے به نه شي کولے | مګر

مطالبه نه شي کولے، په هغه ورځ چه جبرائيل او ټولے فرښتے به صف تړلے ولاړے وي، هيڅوک به خبرے نه شي

مَنْ أَذِنَ لَهُ ٱلرَّحْمَٰنُ وَقَالَ صَوَابًا ﴿٣٨﴾ ذَٰلِكَ ٱلْيَوْمُ ٱلْحَقُّ ۖ فَمَن شَآءَ

هغه چه | اجازت ورکړي | ده ته | رحمٰن | او هغه به وائي | خبره سمه | دا | ورځ ده | حقه | نو څوک چه | غواړي

کولے خو چا ته چه مهربان خدائے اجازت ورکړي او هغه خبره هم سمه کوي، دغه ورځ حقه ده، نو د چا چه خوښه

ٱتَّخَذَ إِلَىٰ رَبِّهِۦ مَـَٔابًا ﴿٣٩﴾ إِنَّآ أَنذَرْنَٰكُمْ عَذَابًا قَرِيبًا ۚ يَوْمَ

وُ دې نيسي | خپل رب سره | ټيکاو ځای | بيشکه مونږ | اُويرولي تاسو | د يو عذاب نه | چه نزدے راتلونکے دے | په هغه ورځ

وي نو خپل رب ته دِ رجوع وُکړي، بيشکه مونږ تاسو د نزدے راتلونکي عذاب نه اُويرَوُ لئي، په هغه ورځ چه

ربع ١

يَنْظُرُ الْمَرْءُ مَا قَدَّمَتْ يَدٰهُ وَيَقُوْلُ الْكٰفِرُ يٰلَيْتَنِىْ كُنْتُ تُرٰبًا ﴿٤٠﴾

ويني به | بنيادم | څه چه | وړاندې ليږلي وي | دده دواړو لاسونو | او وائي به | كافر | اے كاش! | زه وے | خاوړے

هر سړے به خپل عمل په خپلو سترګو ويني او كافر به وائي چه اے كاش! كه زه خاوړو سره خاوړے وے.

سُوْرَةُ النّٰزِعٰتِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ | بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ | سِتٌّ وَّاَرْبَعُوْنَ اٰيَةً وَّفِيْهَا رُكُوْعَانِ

سورۀ نازعات په مكه كښے نازل شو | (شروع) د الله په نامه چه ډير مهربان ډير زيات رحم كوونكے دے | او په دے كښے ٤٦ آيتونه او ٢ ركوع دي

د الله په نامه شروع كوم چه ډير مهربان او ډير زيات رحم خاوند دے

وَالنّٰزِعٰتِ غَرْقًا ﴿١﴾ وَّالنّٰشِطٰتِ نَشْطًا ﴿٢﴾ وَّالسّٰبِحٰتِ سَبْحًا ﴿٣﴾

قسم دے په روح راويستونكو | (په ډير زور كښے) ډوبوونكو | او په هغه چه په نرمئ روحونه راوباسي | او په لامبو وهونكو | په تيزئ سره

قسم دے په هغه فرښتو چه په سختئ سره روحونه راوباسي او په هغه چه ډير په نرمئ روحونه راكاږي او چه (په فضا كښے) لامبو وهي

فَالسّٰبِقٰتِ سَبْقًا ﴿٤﴾ فَالْمُدَبِّرٰتِ اَمْرًا ﴿٥﴾ يَوْمَ تَرْجُفُ الرَّاجِفَةُ ﴿٦﴾

بيا په وړاندې كيدونكو | وړاندې كيدو سره | بيا په انتظام كوونكو | د هر كار | په هغه ورځ چه | وبه خوزيږي | خوزيدونكے.

او بيا تر يلو وړاندې كيږي، او د هر كار تدبير كوي (چه قيامت به راشي) په هغه ورځ چه رپيدونكے زمكه ورپيږي

تَتْبَعُهَا الرَّادِفَةُ ﴿٧﴾ قُلُوْبٌ يَّوْمَئِذٍ وَّاجِفَةٌ ﴿٨﴾ اَبْصَارُهَا خَاشِعَةٌ ﴿٩﴾

را به شي ورپسے | بل وروستو راتلونكے | زړونه به | په دغه ورځ | درزيږي | سترګے به د دوئ | ټيټے وي

ورپسے به دويم (زوردار آواز) راشي، ډير زړونه به په دغه ورځ درزيږي د هغوئ سترګے به كوزے وي.

يَقُوْلُوْنَ ءَاِنَّا لَمَرْدُوْدُوْنَ فِى الْحَافِرَةِ ﴿١٠﴾ ءَاِذَا كُنَّا عِظَامًا نَّخِرَةً ﴿١١﴾

دوئ وائي | آيا مونږ به | بيرته ګرځولے شو | وړومبي حالت ته؟ | آيا هر كله چه شو مونږ | هډوكي | رژيدلي

دوئ وائي چه څه! مونږ به لا بيا هم راژوندي كيږو؟ د هغه نه پس چه رژيدلي هډوكي شو؟

قَالُوْا تِلْكَ اِذًا كَرَّةٌ خَاسِرَةٌ ﴿١٢﴾ فَاِنَّمَا هِىَ زَجْرَةٌ وَّاحِدَةٌ ﴿١٣﴾ فَاِذَا

دوئ وائي | چه دا خو به | دغه وخت | واپسي وي | د تاوان | پس بيشكه | هغه به | يوه چغه وي | پس د وخت به

وائي چه بيره دا خو به هسے د تاوان نه ډكه واپسي وي (وا اوره!) هغه خو به بس يوه زوردار چغه وي، او دوئ به

هُمْ بِالسَّاهِرَةِ ﴿١٤﴾ هَلْ اَتٰىكَ حَدِيْثُ مُوْسٰى ﴿١٥﴾ اِذْ نَادٰىهُ رَبُّهٗ

دوئ وي | په يوه ډاګه | آيا رسيدلے ده تاته | خبره | د موسىٰ | هر كله چه | آواز وكړو ده ته | د ده رب

فوراً ميدان (د حشر) كښے موجود وي آيا تاته د موسىٰؑ د واقعے خبر رارسيدلے دے، چه خپل رب ورته د طوىٰ په

بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى ﴿١٦﴾ اِذْهَبْ اِلٰى فِرْعَوْنَ اِنَّهٗ طَغٰى ﴿١٧﴾ فَقُلْ

په وادئ | پاكه | د طوىٰ كښے | لاړ شه | طرف د فرعون ته | بيشكه ده | سركشي وكړه | پس ووايه

پاكيزه وادئ كښے آواز وكړه (او ورته حكم وكړو چه) فرعون ته ورشه چه هغه د حد نه تير شوے دے نو ورته ووايه

هَلْ لَّكَ اِلٰٓى اَنْ تَزَكّٰى ﴿١٨﴾ وَاَهْدِيَكَ اِلٰى رَبِّكَ فَتَخْشٰى ﴿١٩﴾

آيا ستا (خواهش شته) | چه ته پاك شے | او زه لاره وښايم تاته | ستا د رب طرف ته | چه ته اوويريږے.

چه آيا د پاكيدو خواهش لرے؟ او چه زه درته د خپل رب لاره وښايم چه ته ترے نه ويره وكړے

فَاَرٰىهُ الْاٰيَةَ الْكُبْرٰى ﴿٢٠﴾ فَكَذَّبَ وَعَصٰى ﴿٢١﴾ ثُمَّ اَدْبَرَ يَسْعٰى ﴿٢٢﴾

نو ده وښودله ده ته | هغه نخښه | لويه | نو ده دروغ وګڼله | او نافرماني ئې وکړه | بيا | بيرته وګرځيدلو | کوشش کوونکے

نو هغهٔ ته ئې يوه لويه معجزه وښودله، نو (فرعون) هغه دروغ وګڼله او نافرماني ئې وکړه، بيا مخ په شا په منډه لاړ

فَحَشَرَ فَنَادٰى ﴿٢٣﴾ فَقَالَ اَنَا رَبُّكُمُ الْاَعْلٰى ﴿٢٤﴾ فَاَخَذَهُ اللّٰهُ نَكَالَ

بيائے جمع کړل | بيائے آواز وکړو | پس دئے ووئيل | چه زهٔ | ستاسو رب يم | اوچت | پس ونيولو دے | الله | په عذاب

نو خلق ئې راټول کړل او اعلان ئې وکړو نو وئې وئيل چه زهٔ ستاسو لوئے رب يم - نو الله تعالیٰ په آخرت او دنيا دواړو

الْاٰخِرَةِ وَالْاُوْلٰى ﴿٢٥﴾ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَعِبْرَةً لِّمَنْ يَّخْشٰى ﴿٢٦﴾ ءَاَنْتُمْ اَشَدُّ

دَ آخرت | او دَ دُنيا کښے | بيشکه | په دے کښے | عبرت دے | دَ هغه چا دَپاره | چه ويريږی | آيا تاسو | ګران يئ

کښے عذاب ورکړو - په دے کښے هغه ټولو خلقو دَپاره عبرت دے چه (دَ الله نه) ويريږی، آيا ستاسو پيدا ونبت

خَلْقًا اَمِ السَّمَآءُ ؕ بَنٰىهَا ﴿٢٧﴾ رَفَعَ سَمْكَهَا فَسَوّٰىهَا ﴿٢٨﴾ وَاَغْطَشَ

په پيدا ونبت کښے | يا آسمان | چه هغه ئے جوړ کړو | اوچت ئے کړو | چت دَ هغے | بيائے برابر کړو هغه | او تيارہ ئے کړه

ګران دے او که دَ آسمان؟ چه هغهٔ جوړ کړو، دَ هغے چت ئے اوچت کړو او برابر ئے کړو - او شپه ئے ورله

لَيْلَهَا وَاَخْرَجَ ضُحٰىهَا ﴿٢٩﴾ وَالْاَرْضَ بَعْدَ ذٰلِكَ دَحٰىهَا ﴿٣٠﴾ اَخْرَجَ مِنْهَا

شپه دَ هغے | او راوے ويستله | رنړا دَ ورځے | او زمکه ئے هم | دَ دے نه پس | وغوړوله | راوے ويستلے | له دَے نه

تيارہ کړه او ورځ ئے ورله رنړا روښانه کړه، او زمکه ئے دَ دے نه پس وغوړوله دَ هغے نه ئے اوبهٔ او

مَآءَهَا وَمَرْعٰىهَا ﴿٣١﴾ وَالْجِبَالَ اَرْسٰىهَا ﴿٣٢﴾ مَتَاعًا لَّكُمْ وَلِاَنْعَامِكُمْ ﴿٣٣﴾

اوبهٔ دَ دے | او ګياه دَ دے | او غرونه ئے | محکم ودرول | (دا) فائده ده | تاسو دَپاره | او دَپاره دَ څاروو ستاسو

ورشو ګانے راووېستلے - او غرونه ئے پرے قائم کړل، (دا هرڅه) ستاسو او ستاسو دَ څاروو دَ فائدے دَپاره دی

فَاِذَا جَآءَتِ الطَّآمَّةُ الْكُبْرٰى ﴿٣٤﴾ يَوْمَ يَتَذَكَّرُ الْاِنْسَانُ مَا سَعٰى ﴿٣٥﴾

بيا هر کله چه راشی | هغه هنګامه | لويه | په کومه ورځ چه | ياد به کړی | انسان | څهٔ چه دهٔ کوشش کړے وی

نو څهٔ وخت چه (دَ قيامت) هغه لويه هنګامه راشی، نو بنيادم ته به خپل عملونه يو په يو را ياد شی،

وَبُرِّزَتِ الْجَحِيْمُ لِمَنْ يَّرٰى ﴿٣٦﴾ فَاَمَّا مَنْ طَغٰى ﴿٣٧﴾ وَاٰثَرَ

او راښکاره به کړے شی | دوزخ | هر ليدونکی دَپاره | پس چا چه سرکشی وکړه | او غوره کړے ئے وی

او هر ليدونکی ته به دوزخ راښکاره کړے شی، نو چا چه سرکشی کړی وی، او دَ دُنيا ژوند

الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا ﴿٣٨﴾ فَاِنَّ الْجَحِيْمَ هِيَ الْمَاْوٰى ﴿٣٩﴾ وَاَمَّا مَنْ خَافَ

ژوند | دَ دُنيا | نو بيشکه | هم دوزخ | (دَ دهٔ) ټيکاڼه ده | او ليکن | څوک چه | ويريدلے وی

ئے غوره کړے وی ، نو دوزخ به دَ هغهٔ ټيکاڼه وی ، او څوک چه دَ خپل رب په وړاندی

مَقَامَ رَبِّهٖ وَنَهَى النَّفْسَ عَنِ الْهَوٰى ﴿٤٠﴾ فَاِنَّ الْجَنَّةَ

په مخکښے له او دريدو نه | دَ رب خپل | او منع کړے ئے وی | نفس | له خواهشاتو نه | نو يقيناً | جنت

دَ پيښئ نه ويريدلے وی ، او خپل نفس ئے دَ خواهشاتو نه منع کړے وی ، نو جنت دَ هغهٔ

ع ۲

هِيَ الْمَأْوٰى ﴿٤١﴾ يَسْـَٔلُوْنَكَ عَنِ السَّاعَةِ اَيَّانَ مُرْسٰهَا ﴿٤٢﴾

دَ دهٔ ټیکاو ځای دهٔ | دوی تپوس کوی له تا نه | دَ قیامت په حقله | چه کله به وی | واقع کیدل دَ دے

ټیکاو ځای دهٔ دوی له تا نه دَ قیامت په حقله تپوس کوی چه کله به راځی ؟

فِيْمَ اَنْتَ مِنْ ذِكْرٰىهَا ﴿٤٣﴾ اِلٰى رَبِّكَ مُنْتَهٰىهَا ﴿٤٤﴾ اِنَّمَآ اَنْتَ

څهٔ تعلق دے | ستا | دَ دے دَ علم سره | هم ستا دَ رب طرف ته دهٔ | انتها دَ دے | بیشکه ته خو

تا ته دَ دے وخت څهٔ معلوم دے ؟ دَ دے اخری علم صرف الله سره دے ، ستا کار خو صرف

مُنْذِرُ مَنْ يَّخْشٰىهَا ﴿٤٥﴾ كَاَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَهَا لَمْ يَلْبَثُوْٓا

ویرَوونکے یئے | هغه څوک چه ویریږی له دے نه | لکه چه دوئی | په کوم ورځ | وو وینی هغه | (نو داسے به ښکاری) چه دوئی نه دی پاتے شوی

هغه څوک ویرول دی چه دَ قیامت نه ویریږی ، دوئی چه دَ قیامت ورځ ووینی نو داسے به وی لکه چه (په دنیا کښے)

ع ۱

اِلَّا عَشِيَّةً اَوْ ضُحٰىهَا ﴿٤٦﴾

مګر | یو ماښام | یا په قدر دَ ځاښت

هیڅ دَ نورو زیری یا دَ ځاښت هومره وخت تیر کړے وی

سُوْرَةُ عَبَسَ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ اثْنَتَانِ وَاَرْبَعُوْنَ اٰيَةً وَّفِيْهَا رُكُوْعٌ وَّاحِدٌ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

سورة عبس په مکه کښے نازل شوا او په دے کښے ۴۲ آیتونه او یو رکوع ده

(شروع) دَ الله په نامه چه ډیر مهربان ډیر زیات رحم کوونکے دے

دَ الله په نامه شروع کوم چه ډیر مهربان دَ ډیر زیات رحم خاوند دے

عَبَسَ وَتَوَلّٰىٓ ﴿١﴾ اَنْ جَآءَهُ الْاَعْمٰى ﴿٢﴾ وَمَا يُدْرِيْكَ لَعَلَّهُ يَزَّكّٰىٓ ﴿٣﴾

ناراضه شو | او مخ ئے واړولو | چه راغے ورته | یو ړوند | او تا ته څهٔ خبر دے | چه شاید دے | پاک شی

تندے ئے تریو کړو او مخ ئے واړولو چه یو ړوند ورته راغے . او تا ته څهٔ معلومه ده چه هغه (په دین زده کولو) پاک شی .

اَوْ يَذَّكَّرُ فَتَنْفَعَهُ الذِّكْرٰى ﴿٤﴾ اَمَّا مَنِ اسْتَغْنٰى ﴿٥﴾ فَاَنْتَ لَهٗ

یا دے نصیحت حاصل کړی | نو نفع ورکړی دهٔ ته | نصیحت | لیکن | څوک چه | غنی دے | نو ته ئے | طرف دَ هغهٔ ته

یا نصیحت اُومنی نو هغه ورته فائده ورکړی ، باقی شو هغه سړے چه بے پرواه دے ، نو تا هغهٔ ته توجه

تَصَدّٰى ﴿٦﴾ وَمَا عَلَيْكَ اَلَّا يَزَّكّٰى ﴿٧﴾ وَاَمَّا مَنْ جَآءَكَ يَسْعٰى ﴿٨﴾

مخ کوے | او نشته په تا (څهٔ ګناه) | چه هغه پاک نهٔ اختیاروی | او لیکن | هغه څوک | چه راغے تا ته | په منډه

وکړه . او ستا په کښے څهٔ تاوان دے که هغه پاک نهٔ شی ؟ او څوک چه تا له په منډه منډه راغے .

وَهُوَ يَخْشٰى ﴿٩﴾ فَاَنْتَ عَنْهُ تَلَهّٰى ﴿١٠﴾ كَلَّآ اِنَّهَا تَذْكِرَةٌ ﴿١١﴾ فَمَنْ شَآءَ

او دے ویریږی (دَ الله نه) | پس ته | له هغهٔ نه | غفلت کوے | هیڅ کله نه | بیشکه دا | یو نصیحت دے | نو څوک چه | غواړی

او هغه (دَ الله نه) ویریږی ، نو ته دَ هغهٔ نه بے پرواه شوے ، بیا داسے مهٔ کوه دا خو یو نصیحت دے نو چه دَ چا خوښه وی

ذَكَرَهٗ ﴿١٢﴾ فِيْ صُحُفٍ مُّكَرَّمَةٍ ﴿١٣﴾ مَّرْفُوْعَةٍ مُّطَهَّرَةٍۭ ﴿١٤﴾ بِاَيْدِيْ سَفَرَةٍ ﴿١٥﴾

دا دِ یاد کړی | په صحیفو کښے | چه عزتمندے دی | ډیرے اُوچتے | (او) پاکے دی | په لاسونو کښے دَ (هغه) لیکونکو دی

وقف لازم

هغه دِ قبول کړی ، په عزتمنده صحیفو کښے دے چه اُوچتے او پاکیزه دی ، دا دَ داسے لیکونکو (فرښتو) په لاسونو کښے دی

كِرَامٍ بَرَرَةٍ ﴿۱۶﴾ قُتِلَ الْإِنسَانُ مَآ أَكْفَرَهُ ﴿۱۷﴾ مِنْ أَيِّ شَيْءٍ خَلَقَهُ ﴿۱۸﴾
چه عزتمندي | نيک کرداره دي | هلاک شي | انسان | چه څومره ناشکره دی | له کوم يو څيز نه | الله پيدا کړو دے.
چه عزتمندي او نيکانے دي، بنيادم دې هلاک شي دے څومره ډير ناشکره دے د څومره حقير څيز نه الله پيدا کړے دے
مِن نُّطْفَةٍ خَلَقَهُ فَقَدَّرَهُ ﴿۱۹﴾ ثُمَّ السَّبِيلَ يَسَّرَهُ ﴿۲۰﴾ ثُمَّ أَمَاتَهُ
له يو نطفے نه | دے يے پيدا کړو | بيا اندازه يے کړو دے | بيا يے | لاره | آسانه کړه دهٔ ته | بيا يے | مړ کړو دے
د يو څاڅکي نه الله پيدا کړے دے بيا يے په يوه خاص اندازه جوړ کړو، بيا يے ورته لاره آسانه کړه، بيا يے مړ کړو نو قبر
فَأَقْبَرَهُ ﴿۲۱﴾ ثُمَّ إِذَا شَآءَ أَنشَرَهُ ﴿۲۲﴾ كَلَّا لَمَّا يَقْضِ مَآ أَمَرَهُ ﴿۲۳﴾
بيا يے په کور کړو دے | بيا هر کله چه | وغواړي | دوباره به يے راپاڅوي | هرګز نه! | دهٔ تعميل ونه کړو | څه چه يے دهٔ ته حکم وکړو
ته يے کېښودو - بيا چه کله يے خوښه شي نو را ژوندے به يے کړي، البته دهٔ (د خپل رب) حکم پوره نهٔ کړو.
فَلْيَنظُرِ الْإِنسَانُ إِلَىٰ طَعَامِهِ ﴿۲۴﴾ أَنَّا صَبَبْنَا الْمَآءَ صَبًّا ﴿۲۵﴾ ثُمَّ شَقَقْنَا
پس پکار ده چه وګوري | انسان | د خپل طعام طرف ته | چه مونږ راوورولے | اوبهٔ په راوروولو سره | بيا مونږ وچوله
نو بنيادم له پکار دي چه خپل خوراک ته وګوري. چه مونږه اوبهٔ راووروے، بيا مو زمکه
الْأَرْضَ شَقًّا ﴿۲۶﴾ فَأَنۢبَتْنَا فِيهَا حَبًّا ﴿۲۷﴾ وَعِنَبًا وَقَضْبًا ﴿۲۸﴾ وَزَيْتُونًا
زمکه | په څيرولو سره | بيا راوټوکول مونږ | په دے کښے | غله | او انګور | او سبزيانے | او زيتون
وڅيروله، نو په هغے کښے مو غله او انګور او ترکاري او زيتونهٔ
وَنَخْلًا ﴿۲۹﴾ وَحَدَآئِقَ غُلْبًا ﴿۳۰﴾ وَفَاكِهَةً وَأَبًّا ﴿۳۱﴾ مَّتَاعًا لَّكُمْ
او قجورے | او باغونه | ګڼ | او ميوے | او ګياه | د ژوند سامان | تاسو د پاره
او قجورے او ګڼ ګڼ باغونه او رنګ رنګ ميوے او ګياه زرغون کړل چه ستاسو او ستاسو د څاروو
وَلِأَنْعَامِكُمْ ﴿۳۲﴾ فَإِذَا جَآءَتِ الصَّآخَّةُ ﴿۳۳﴾ يَوْمَ يَفِرُّ الْمَرْءُ مِنْ أَخِيهِ ﴿۳۴﴾
او ستاسو د څاروو (د پاره) | بيا هر کله چه | راشي | آواز سخت | په هغه ورځ | چه تښتي به | سړے | له خپل ورور نه
په کار راشي، نو هر کله چه (د قيامت) چغه راشي، په دغه ورځ به سړے د خپل ورور او
وَأُمِّهِ وَأَبِيهِ ﴿۳۵﴾ وَصَاحِبَتِهِ وَبَنِيهِ ﴿۳۶﴾ لِكُلِّ امْرِئٍ مِّنْهُمْ يَوْمَئِذٍ
او له خپلے مور | او له خپل پلار نه | او له خپلے ښځے نه | او له خپلو ځامنو نه | هر سړي | ته به | له دوئ نه | په دغه ورځ
خپلے مور او خپل پلار، او خپلے ښځے او خپل اولاد نه تښتي، چه په دوئ کښے د هر سړي به داسے حال وي چه
شَأْنٌ يُغْنِيهِ ﴿۳۷﴾ وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ مُّسْفِرَةٌ ﴿۳۸﴾ ضَاحِكَةٌ مُّسْتَبْشِرَةٌ ﴿۳۹﴾
يو فکر وي | چه دے به لا تعلقه کړي | څه مخونه به | په دغه ورځ | روښانه وي | خندېدونکي به وي | خوشحاله به وي.
د بل (د يو بل نه) به يے غافله کړے وي، څښے مخونه به په دغه ورځ روښانه وي خاندي به خوشحاله به وي.
وَوُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ عَلَيْهَا غَبَرَةٌ ﴿۴۰﴾ تَرْهَقُهَا قَتَرَةٌ ﴿۴۱﴾
او څه مخونه به | په دغه ورځ | (داسے وي) چه په هغے به | دوړه وي | خوربه وي په هغے باندے | توروالے
او څښے مخونه به په دغه ورځ خړ وي، چه د غم تيارهٔ به پرے راخوره شوي وي

أُولَٰٓئِكَ هُمُ ٱلْكَفَرَةُ ٱلْفَجَرَةُ ﴿٤٢﴾

هم دا خلق دي | کافران | بد کاره

هم دغه کسان بد عمله کافران دي.

سُورَةُ التَّكْوِيرِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ | بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ | تِسْعٌ وَّعِشْرُوْنَ اٰيَةً وَّرُكُوْعٌ وَّاحِدٌ

سورۂ تکویر په مکه کښې نازل شوې او | (شروع) د الله په نامه چه ډېر مهربان ډېر زيات رحم کوونکے دے | په دې کښې ۲۹ آيتونه او يوه رکوع ده

د الله په نامه شروع کوم چه ډېر مهربان ډېر زيات رحم خاوند دے

إِذَا ٱلشَّمْسُ كُوِّرَتْ ﴿١﴾ وَإِذَا ٱلنُّجُومُ ٱنكَدَرَتْ ﴿٢﴾ وَإِذَا ٱلْجِبَالُ

هر کله چه | نور | راونغښتے شي | او هر کله چه | ستورې | بې نوره شي | او هر کله چه | غرونه

هر کله چه نور راونغښتے شي، او څه وخت چه ستورې بې نوره شي او هر کله چه غرونه

سُيِّرَتْ ﴿٣﴾ وَإِذَا ٱلْعِشَارُ عُطِّلَتْ ﴿٤﴾ وَإِذَا ٱلْوُحُوشُ حُشِرَتْ ﴿٥﴾

روان کړے شي | او هر کله چه | د لس مياشتنۍ بلاربې اوښې | هيرے کړے شي | او هر کله چه ځنګلي ځناور | راجمع کړے شي.

روان کړے شي او لس مياشتنۍ بلاربې (اوښې) هيرے کړے شي، او څه وخت چه ځنګلي ځناور راجمع کړے شي

وَإِذَا ٱلْبِحَارُ سُجِّرَتْ ﴿٦﴾ وَإِذَا ٱلنُّفُوسُ زُوِّجَتْ ﴿٧﴾ وَإِذَا ٱلْمَوْءُۥدَةُ

او هر کله چه | دريابونه | د اور په شان لمبه کړے شي | او هر کله چه روحونه | (د بدنونو سره) جمع کړے شي | او کله چه ژوندۍ ښخ شوې (جينۍ)

او هر کله چه دريابونه اور شي، او روحونه (د بدنونو سره) جوړې کړے شي، او چه د ژوندۍ ښخو کړے شوو

سُئِلَتْ ﴿٨﴾ بِأَىِّ ذَنۢبٍ قُتِلَتْ ﴿٩﴾ وَإِذَا ٱلصُّحُفُ نُشِرَتْ ﴿١٠﴾ وَإِذَا ٱلسَّمَآءُ

تپوس وشي | چه په کوم ګناه | هغه وژلے شوې وه | او هر کله چه | عملنامے | پرانستلے شي | او هر کله چه | د آسمان

جينکو نه تپوس وشي چه په کوم ګناه وژلے شوې وې او څه وخت چه عملنامے پرانستلے شي او څه وخت چه د آسمان

كُشِطَتْ ﴿١١﴾ وَإِذَا ٱلْجَحِيمُ سُعِّرَتْ ﴿١٢﴾ وَإِذَا ٱلْجَنَّةُ أُزْلِفَتْ ﴿١٣﴾ عَلِمَتْ

پوستکے وويستلے شي | او هر کله چه | دوزخ | سور کړے شي | او هر کله چه جنت | رانزدې کړے شي | نو پوهه به شي

پوستکے وويستلے شي، او هر کله چه دوزخ لمبه کړے شي او څه وخت چه جنت رانزدې کړے شي، نو هر نفس

نَفْسٌ مَّآ أَحْضَرَتْ ﴿١٤﴾ فَلَآ أُقْسِمُ بِٱلْخُنَّسِ ﴿١٥﴾ ٱلْجَوَارِ

هر يو کس | په هغه څه | چه ده حاضر کړي دي | پس زه قسم خورم | په بيرته ګرځيدونکو ستورو | ګرځيدونکو

ته به خپل عمل معلوم شي ، نو زه قسم خورم په راتاويدونکو ، ګرځيدونکو او پټيدونکو

ٱلْكُنَّسِ ﴿١٦﴾ وَٱلَّيْلِ إِذَا عَسْعَسَ ﴿١٧﴾ وَٱلصُّبْحِ إِذَا تَنَفَّسَ ﴿١٨﴾ إِنَّهُۥ

پټيدونکو ستورو | او په شپه | هر کله چه | راخوره شي | او په صبا | هر کله چه ساه واخلي | بيشکه دا

ستورو او په شپه چه راخوره شي او په سحر چه راوخيژي، بيشکه دا (قرآن)

لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ﴿١٩﴾ ذِى قُوَّةٍ عِندَ ذِى ٱلْعَرْشِ مَكِينٍ ﴿٢٠﴾ مُّطَاعٍ

کلام دے | د فرښتې | عزتمند دے | چه طاقت والا دے | د عرش والا سره نزدې | د لوئې مرتبې والا دے | خبره ئې منلے شي

د يو عزتمند فرښتې په ژبه (رالیږلے شوې پیغام) دے چه ډیر مضبوط دے د عرش خاوند (الله) سره د لوئې مرتبې خاوند دے، خبره ئې

ثَمَّ اَمِیْنٍ ﴿۲۱﴾ وَمَا صَاحِبُكُمْ بِمَجْنُوْنٍ ﴿۲۲﴾ وَلَقَدْ رَاٰهُ بِالْاُفُقِ الْمُبِیْنِ ﴿۲۳﴾

دَ هغهٔ ځائ | امانتدار دے | او نهٔ دے ستاسو ملګرے | دیوانه | او دهٔ هغه لیدلے دے | دَ آسمان په واضحه کناره

هلته منلے شی او امانت ګر دے او ستاسو ملګرے (محمدؐ) لیونے نهٔ دے او دهٔ هغه (جبرائیل) دَ آسمان غاړے ته لیدلے هم دے

وَمَا هُوَ عَلَى الْغَیْبِ بِضَنِیْنٍ ﴿۲۴﴾ وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَیْطٰنٍ رَّجِیْمٍ ﴿۲۵﴾

او نهٔ دے هغه | (دَ) غیب (په معامله) کښے | شوم بخیل | او نهٔ دے دا | قول | دَ شیطان | رټلے شوی

او دا پیغمبرؐ دَ غیبو خبرو په ښودو کښے شوم نهٔ دے ، او دا کلام دَ رټلے شوی شیطان کلام نهٔ دے

فَاَیْنَ تَذْهَبُوْنَ ﴿۲۶﴾ اِنْ هُوَ اِلَّا ذِكْرٌ لِّلْعٰلَمِیْنَ ﴿۲۷﴾ لِمَنْ شَآءَ مِنْكُمْ

پس چرته | تاسو روان یئ | نهٔ دے دا (قرآن) مګر | نصیحت | دَ ټولو جهانونو دَپاره | دَ هغه چا دَپاره | چه غواړی | له تاسو نه

نو تاسو بل کوم اړخ ته روان یئ، دا (کتاب) خو بس ټول مخلوق ته یو نصیحت دے ، دَ هغه چا دَپاره چه څوک له تاسو

اَنْ یَّسْتَقِیْمَ ﴿۲۸﴾ وَمَا تَشَآءُوْنَ اِلَّاۤ اَنْ یَّشَآءَ اللّٰهُ رَبُّ الْعٰلَمِیْنَ ﴿۲۹﴾ ع ۱ ۴۹ ۲

چه په سمه لار روان شی | او نهٔ شئ غوښتلے تاسو | مګر | دا چه وغواړی | الله | چه رب دے | دَ ټولو جهانونو

نه په نیغه لاره تلل غواړی او تاسو هغه څهٔ غوښتلے شئ چه الله ئے وغواړی چه دَ ټولو جهانونو رب دے .

سُوْرَةُ الْاِنْفِطَارِ مَكِّیَّةٌ وَّهِیَ | بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ | تِسْعَ عَشْرَةَ اٰیَةً وَّرُكُوْعٌ وَّاحِدٌ

سورهٔ انفطار په مکه کښے نازل شوه | (شروع) دَ الله په نامه چه ډیر مهربان ډیر زیات رحم کوونکے دے | او په دے کښے ۱۹ آیتونه او یو رکوع ده

دَ الله په نامه شروع کوم چه لوئ مهربان دَ ډیر زیات رحم خاوند دے

اِذَا السَّمَآءُ انْفَطَرَتْ ﴿۱﴾ وَاِذَا الْكَوَاكِبُ انْتَثَرَتْ ﴿۲﴾ وَاِذَا الْبِحَارُ

هر کله چه آسمان | وُ چوی | او هر کله چه | ستوری | تس نس شی | او هر کله چه | سمندرونه

څهٔ وخت چه آسمان وُ چوی ، او چه ستوری وُ دوړیږی ، او دریابونه یو بل سره

فُجِّرَتْ ﴿۳﴾ وَاِذَا الْقُبُوْرُ بُعْثِرَتْ ﴿۴﴾ عَلِمَتْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ وَ

ګډ شی | او هر کله چه | قبرونه | ونړولے شی | نو پوهه به شی | هر یو نفس په هغهٔ چه | وړاندے ئے لیږلی دی | او

په بهیدو ګډ شی او هر کله چه قبرونه وُنړولے شی ، نو هر نفس ته به معلومه شی چه څهٔ ئے کړی دی او څهٔ ئے

اَخَّرَتْ ﴿۵﴾ یٰۤاَیُّهَا الْاِنْسَانُ مَا غَرَّكَ بِرَبِّكَ الْكَرِیْمِ ﴿۶﴾ الَّذِیْ خَلَقَكَ

چه وروستو پریښی دی | اے انسان ! | ته څهٔ څیز دوکه کړے | دَ خپل رب کریم په باره کښے | هغه چه | ته ئے پیدا کړے

پریښی دی اے بنیاده ! ته دَ خپل کریم رب په حقله کوم څیز دوکه کړے ، هغه ذات چه ته ئے پیدا

فَسَوّٰىكَ فَعَدَلَكَ ﴿۷﴾ فِیْۤ اَیِّ صُوْرَةٍ مَّا شَآءَ رَكَّبَكَ ﴿۸﴾ كَلَّا بَلْ

بیا ئے ته درست کړے | بیا ئے میانه حال کړے | په کوم صورت کښے چه هم | دهٔ وغوښتل | جوړ ئے درکړو تاته | هرګز نه | بلکه

کړے نو برابر ئے کړے نو میانه حال ئے کړے ، په کوم شکل چه ئے خوښه وه هغسے ئے جوړ کړے . نه بلکه تاسو

تُكَذِّبُوْنَ بِالدِّیْنِ ﴿۹﴾ وَاِنَّ عَلَیْكُمْ لَحٰفِظِیْنَ ﴿۱۰﴾ كِرَامًا كَاتِبِیْنَ ﴿۱۱﴾

تاسو دروغ ګڼړل | جزاء او سزا | او بیشکه په تاسو باندے | محافظانے دی | عزتمند دے | لیکونکے

خو دَ قیامت نه انکار کوئ ، حال دا چه نګرانے فرښتے درباندے مقرر دی چه شریفے لیکونکے دی .

يَعۡلَمُوۡنَ مَا تَفۡعَلُوۡنَ ﴿١٢﴾ اِنَّ الۡاَبۡرَارَ لَفِیۡ نَعِیۡمٍ ﴿١٣﴾ وَ اِنَّ الۡفُجَّارَ

پوهیږی | په هغه څه چه تاسو کوئ | بیشکه نیکان به | په نعمت کښې وی | او | بیشکه | ګناهګاران به

تاسو چه څه کوئ په هغې بنه پوهیږی، بیشکه نیکان خلق به د نعمتونو په جنت کښې وی او بیشکه بدکاران به

لَفِیۡ جَحِیۡمٍ ﴿١٤﴾ یَّصۡلَوۡنَهَا یَوۡمَ الدِّیۡنِ ﴿١٥﴾ وَ مَا هُمۡ عَنۡهَا بِغَآئِبِیۡنَ ﴿١٦﴾

په دوزخ کښې وی | دوئ به داخلیږی په دې کښې | د جزا په ورځ | او نه به وی دوئ | له دغه ځائ نه | پټیدونکی

په دوزخ کښې وی په کوم کښې چه به دوئ د قیامت په ورځ داخلیږی او دوئ به د دغې (دوزخ) نه پټیدے نه شی.

وَ مَاۤ اَدۡرٰىكَ مَا یَوۡمُ الدِّیۡنِ ﴿١٧﴾ ثُمَّ مَاۤ اَدۡرٰىكَ مَا یَوۡمُ الدِّیۡنِ ﴿١٨﴾ یَوۡمَ

او تاته څه خبر دے | چه څه ده ورځ د جزاء؟ | بیا تاته څه خبر دے | چه څه ده ورځ د جزا؟ | هغه ورځ

او تاته څه معلومه ده چه د بدلے ورځ به څنګه وی؟ او بیا تاته څه معلومه ده چه د بدلے ورځ څنګه ده؟ هغه دا

لَا تَمۡلِكُ نَفۡسٌ لِّنَفۡسٍ شَیۡـًٔا ؕ وَ الۡاَمۡرُ یَوۡمَئِذٍ لِّلّٰهِ ﴿١٩﴾

چه نه به شی کولے | یو نفس د بل نفس د پاره | هیڅ هم | او حکم به | په دغه ورځ | د الله (وی)

ورځ ده چه هیڅوک به د چا په کار نه راځی. او په دغه ورځ به حکم یواځے د الله تعالیٰ چلیږی.

سُوۡرَةُ الۡمُطَفِّفِیۡنَ مَکِّیَّةٌ وَّ هِیَ سِتٌّ | بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِیۡمِ | وَّ ثَلٰثُوۡنَ اٰیَةً وَّ رُکُوۡعٌ وَّاحِدٌ

سورة مطففین په مکه کښې نازل شو | (شروع) د الله په نامه چه لوئ مهربان ډیر زیات رحم کوونکے دے | او په دې کښې ٣٦ آیتونه او یو رکوع ده

د الله په نامه شروع کوم چه لوئ مهربان او ډیر زیات رحم خاوند دے

وَیۡلٌ لِّلۡمُطَفِّفِیۡنَ ﴿١﴾ الَّذِیۡنَ اِذَا اکۡتَالُوۡا عَلَی النَّاسِ یَسۡتَوۡفُوۡنَ ﴿٢﴾

تباهی ده | د کم ورکوونکو د پاره | هغه خلق چه | هر کله | پیمانه کوی | له خلقو نه | نو پوره اخلی

د کم تول کوونکو د پاره بربادی ده، هغه چا د پاره چه پیمانے اخلی له خلقو نه نو پوره په پوره ئے اخلی

وَ اِذَا کَالُوۡهُمۡ اَوۡ وَّزَنُوۡهُمۡ یُخۡسِرُوۡنَ ﴿٣﴾ اَلَا یَظُنُّ اُولٰٓئِکَ اَنَّهُمۡ

او هر کله چه | پیمانه ورکوی دوئ | یا په تول ورکوی دوئ | نو کم ورکوی | آیا یقین نه کوی | دا خلق | چه بیشکه دوئ

او چه خلقو ته ئے پیمانه کوی یا ورته ئے تلی نو کم ورکوی. آیا دوئ دا باور نه لری چه دوئ به (د قیامت

مَّبۡعُوۡثُوۡنَ ﴿٤﴾ لِیَوۡمٍ عَظِیۡمٍ ﴿٥﴾ یَّوۡمَ یَقُوۡمُ النَّاسُ لِرَبِّ الۡعٰلَمِیۡنَ ﴿٦﴾

به راپاڅولے شی | په ورځے | لوئے | په کومه ورځ چه | ودریږی | خلق | په وړاندې د رب د ټولو جهانونو

په لویه ورځ راژوندی کیږی؟ په کومه ورځ چه به خلق د ټول مخلوق رب ته پیش کیږی.

کَلَّاۤ اِنَّ کِتٰبَ الۡفُجَّارِ لَفِیۡ سِجِّیۡنٍ ﴿٧﴾ وَ مَاۤ اَدۡرٰىکَ مَا سِجِّیۡنٌ ﴿٨﴾

هرگز نه | بیشکه | عملنامه | د نافرمانو | په سجین کښې دی | او تاته څه خبر دے | چه څه دے سجین؟

دا سے دِ نه کوی بیشکه د بدکارو خلقو عملنامے په سجین کښې دی. او تاته څه معلومه ده چه سجین څه (شے) دے؟

کِتٰبٌ مَّرۡقُوۡمٌ ﴿٩﴾ وَیۡلٌ یَّوۡمَئِذٍ لِّلۡمُکَذِّبِیۡنَ ﴿١٠﴾ الَّذِیۡنَ یُکَذِّبُوۡنَ

یو کتاب دے | لیکلے شوے | تباهی ده | په دغه ورځ | دروغ گڼوونکو د پاره | هغه خلق چه | دروغ گڼی

(دا) یو لیکلے شوے کتاب دے، په دغه ورځ د دروغ گڼوونکو د پاره تباهی ده، چه څوک د قیامت ورځ دروغ

بِيَوْمِ الدِّيْنِ ﴿١١﴾ وَمَا يُكَذِّبُ بِهٖٓ اِلَّا كُلُّ مُعْتَدٍ اَثِيْمٍ ﴿١٢﴾ اِذَا تُتْلٰى

ورځ | دَ جزا | او دروغ نه ګڼړي | دا | مګر | هر دَ حده تېرېدونکے | ګناهګار | هر کله چه | لوستلے شي

ګڼړي . او دَ دے ورځے نه انکار يوازے هغه څوک کوي چه سرکش ګناهګار وي ، هر کله چه څهونو

عَلَيْهِ اٰيٰتُنَا قَالَ اَسَاطِيْرُ الْاَوَّلِيْنَ ﴿١٣﴾ كَلَّا بَلْ ۜ رَانَ

په ده باندې | زمونږ آيتونه | نو دے وائي | چه قصے دي | دَ وړومبنو خلقو | هرګز نه | بلکه | زنګ لګيدلے دے

آيتونه ورته واورولے شي نو وائي چه دا خو دَ پخوانو خلقو قصے دي . داسے نه ده بلکه دَ دوئ

عَلٰى قُلُوْبِهِمْ مَّا كَانُوْا يَكْسِبُوْنَ ﴿١٤﴾ كَلَّآ اِنَّهُمْ عَنْ رَّبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ

په زړونو دَ دوئ | دَ هغه څهٔ چه دوئ به کول | هرګز نه | بيشکه دوئ به | دَ خپل رب نه | په دغه ورځ

عملونو دَ دوئ په زړونو زنګ لګولے دے . نه دوئ به دَ خپل رب (دَ ليدو) نه په دغه

لَّمَحْجُوْبُوْنَ ﴿١٥﴾ ثُمَّ اِنَّهُمْ لَصَالُوا الْجَحِيْمِ ﴿١٦﴾ ثُمَّ يُقَالُ هٰذَا الَّذِيْ

منع کړے شي | بيا بيشکه دوئ | داخليدونکي دي | په دوزخ کښے | بيا به | وَ وئيلے شي | چه هم دا دي هغه

ورځ منع کړے شي . بيا يقيناً دوئ به دوزخ ته ځي ، بيا به ورته وئيلے شي چه دا هغه څيز

كُنْتُمْ بِهٖ تُكَذِّبُوْنَ ﴿١٧﴾ كَلَّآ اِنَّ كِتٰبَ الْاَبْرَارِ لَفِيْ عِلِّيِّيْنَ ﴿١٨﴾

چه تاسو به دروغ ګڼړل | هرګز نه | بيشکه | اعمالنامے | دَ نيکانو خلقو | په عِلّيّين کښے دي .

دے چه تاسو به دروغ ګڼړلو . نه ! بيشکه چه دَ نيکانو عملونه په عِلّيّين کښے ليک دي .

وَمَآ اَدْرٰىكَ مَا عِلِّيُّوْنَ ﴿١٩﴾ كِتٰبٌ مَّرْقُوْمٌ ﴿٢٠﴾ يَّشْهَدُهُ الْمُقَرَّبُوْنَ ﴿٢١﴾

او تا ته څهٔ خبر دے | چه څهٔ دے عليين ؟ | يو کتاب دے | ليکلے شوے | ګوري دے ته | مقربے فرښتے

او تا ته څهٔ معلومه ده چه عليين څنګه ځائے دے ؟ دا يو ليکلے شوے کتاب دے چه مقربے فرښتے ورته حاضرے وي

اِنَّ الْاَبْرَارَ لَفِيْ نَعِيْمٍ ﴿٢٢﴾ عَلَى الْاَرَآئِكِ يَنْظُرُوْنَ ﴿٢٣﴾ تَعْرِفُ فِيْ وُجُوْهِهِمْ

بيشکه نيکان خلق به | په نعمت کښے وي | په تختونو باندې (ناست) | ګوري به | پيژنے به ته | په مخونو دَ دوئ کښے

بيشکه نيکان به دَ نعمت (په باغونو) کښے وي ، په تختونو ناست سيلونه به کوي ، دَ هغوئ په مخونو کښے به دَ نعمتونو

نَضْرَةَ النَّعِيْمِ ﴿٢٤﴾ يُسْقَوْنَ مِنْ رَّحِيْقٍ مَّخْتُوْمٍ ﴿٢٥﴾ خِتٰمُهٗ مِسْكٌ ۜ

تازګي | دَ نعمت | په دوئ به څښولے شي | خالص شراب | مُهر لګولے شوي | مُهر دَ دے به | مشک وي

تازګي ښکاري . په هغوئ به مهر لګولے شوي خالص (پاکيزه) شراب څښولے شي چه مهر نے به دَ مشکو وي

وَفِيْ ذٰلِكَ فَلْيَتَنَافَسِ الْمُتَنَافِسُوْنَ ﴿٢٦﴾ وَمِزَاجُهٗ مِنْ تَسْنِيْمٍ ﴿٢٧﴾

او په دے کښے | رغبت کول پکار دي | رغبت کوونکو دَ پاره | او ګډون دَ هغے به | دَ تسنيم له اوبو نه وي .

او په دغه څيز کښے دِ رغبت کوونکي رغبت وکړي او هغے کښے به دَ تسنيم (اوبهٔ) ګډې ولے شي .

عَيْنًا يَّشْرَبُ بِهَا الْمُقَرَّبُوْنَ ﴿٢٨﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ اَجْرَمُوْا كَانُوْا مِنَ الَّذِيْنَ

يوه چينه ده | څښي به | له هغے نه | مقرب خلق | بيشکه | کوم چه | جرمونه کړي دي | دوئ به هغه خلقو پورے

دا يوه چينه ده چه مقرب خلق به ترے نه څښل کوي . بيشکه څوک چه مجرمان دي هغوئ به (په دُنيا کښے) په

اٰمَنُوْا یَضْحَكُوْنَ ﴿۲۹﴾ وَ اِذَا مَرُّوْا بِهِمْ یَتَغَامَزُوْنَ ﴿۳۰﴾ وَ اِذَا

چه ایمان ئې راوړی و | خندا کوله | او هر کله چه | تیریدل به دوی | په مسلمانانو | نو سترگې به ئې وهلې | او هر کله چه

مؤمنانو پورې خندا کانې کولې، او چه مسلمانان به ئې په خوا کښې تیریدل نو بیا به ئې سترگې وهلې او چه خپلو

انْقَلَبُوْۤا اِلٰۤى اَهْلِهِمُ انْقَلَبُوْا فَكِهِیْنَ ﴿۳۱﴾ وَ اِذَا رَاَوْهُمْ قَالُوْۤا

واپس به شول دوی | خپل کور والو ته | نو واپس کیدل به | خوشحاله | او هر کله چه | دوی به لیدل مسلمانان | نو وئیل به ئې

کورونو ته به واپس تلل نو هلته به ئې هم (مسلمانانو پورې) ټوقې کولې، او چه مسلمانان به ئې ولیدل نو دا به ئې

اِنَّ هٰۤؤُلَآءِ لَضَآلُّوْنَ ﴿۳۲﴾ وَ مَاۤ اُرْسِلُوْا عَلَیْهِمْ حٰفِظِیْنَ ﴿۳۳﴾ فَالْیَوْمَ

بیشکه | هم دوی | گمراه دی | او دوی نه دی رالیږلی شوی | په دوی باندې | نگرانان | پس نن ورځ

وئیل چه دا خلق گمراهان دی، حال دا چه دوی د مسلمانانو په سر نگرانان مقرر شوی نه وو. نو نن (د

الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا مِنَ الْكُفَّارِ یَضْحَكُوْنَ ﴿۳۴﴾ عَلَى الْاَرَآىِٕكِ یَنْظُرُوْنَ ﴿۳۵﴾

هغه خلق چه | ایمان ئې راوړی وو | په کافرانو پورې | به خندا کوی | په تختونو باندې (ناست) | گوری به

قیامت په) ورځ به مسلمانان په کافرانو پورې خندا کانې کوی (او) په تختونو به ناست نظاره به ئې کوی

هَلْ ثُوِّبَ الْكُفَّارُ مَا كَانُوْا یَفْعَلُوْنَ ﴿۳۶﴾

آیا | جزا به ورکړې شی | کافرانو ته | د هغه څه | چه دوی به کول.

چه آیا کافرانو ته د خپل عمل پوره پوره بدله ورسیده که نه؟

سُوْرَةُ الْاِنْشِقَاقِ مَكِّیَّةٌ وَّ هِیَ خَمْسٌ وَّ عِشْرُوْنَ اٰیَةً وَّ رُكُوْعٌ وَّاحِدٌ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

سوره انشقاق په مکه کښې نازل شو او په دې کښې ۲۵ آیتونه او یو رکوع ده

(شروع) د الله په نامه چه ډیر مهربانه ډیر زیات رحم کوونکې دے

د الله په نامه شروع کوم چه ډیر مهربانه ډیر زیات رحم خاوند دے

اِذَا السَّمَآءُ انْشَقَّتْ ﴿۱﴾ وَ اَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَ حُقَّتْ ﴿۲﴾ وَ اِذَا الْاَرْضُ

هر کله چه | آسمان | ونه چوی | او دا به منی حکم | د رب خپل | او هم دا په دا لازم دی | او هر کله چه | زمکه

څه وخت چه آسمان وشلیږی، او د خپل رب حکم ومنی او هغه هم د دې قابل دے، او هر کله چه زمکه

مُدَّتْ ﴿۳﴾ وَ اَلْقَتْ مَا فِیْهَا وَ تَخَلَّتْ ﴿۴﴾ وَ اَذِنَتْ لِرَبِّهَا

هواره کړې شی | او دا به غورزوی | څه چه | په دې کښې دی | او خالی به شی | او حکم به ومنی | د رب خپل

را بنکلې شی، او هر څه چه پکښې دی هغه به ټول راوغورزوی او خالی شی او د خپل رب حکم ومنی او هغه هم

وَ حُقَّتْ ﴿۵﴾ یٰۤاَیُّهَا الْاِنْسَانُ اِنَّكَ كَادِحٌ اِلٰى رَبِّكَ كَدْحًا

او هم دا په دې لازم دی | اے انسانه! | بیشکه ته | ډیر کوشش کوې | خپل رب سره ملاقات پورې | په عمل کښې

د دې قابل ده اے بنیادمه! ته ډیر لگیا ئې د خپل رب اړخ ته کوشش کوې او خامخا به ورسره ملاخ

فَمُلٰقِیْهِ ﴿۶﴾ فَاَمَّا مَنْ اُوْتِیَ كِتٰبَهٗ بِیَمِیْنِهٖ ﴿۷﴾ فَسَوْفَ یُحَاسَبُ

پس ته به ملاقات وکړې ورسره | پس | چا له چه | ورکړې شی | عملنامه د ده | د ده په ښی لاس کښې | پس زر به | حساب وکړې شی د ده سره

کیږې، نو بیا چا ته چه عملنامه په ښی لاس کښې ورکړې شی نو هغه سره به آسان حساب

حِسَابًا يَّسِيْرًا ۝٨ وَّيَنْقَلِبُ اِلٰٓى اَهْلِهٖ مَسْرُوْرًا ۝٩ وَاَمَّا مَنْ اُوْتِىَ

حساب | آسان | او بیرته به ورګرځي | خپل کورونو طرف ته | خوشحاله خوشحاله | او هغه چا ته چه | ورکړے شي

ورکړے شي ، او خپلو خپلوانو ته به خوشحاله خوشحاله ورشي . او چا ته چه عمل نامه دَ شا

كِتٰبَهٗ وَرَآءَ ظَهْرِهٖ ۝١٠ فَسَوْفَ يَدْعُوْا ثُبُوْرًا ۝١١ وَّيَصْلٰى سَعِيْرًا ۝١٢

عمل نامه دَده | دَ ده شا دَ وروستو نه | پس زر به دوی وُبلي | هلاکت | او داخل به شي | دوزخ ته

دَ غاړے نه ورکړے شي ، نو هغه به دَ هلاکت دُعا ګانے وُغواړي او هغه به دوزخ ته ورننوځي .

اِنَّهٗ كَانَ فِىْٓ اَهْلِهٖ مَسْرُوْرًا ۝١٣ اِنَّهٗ ظَنَّ اَنْ لَّنْ يَّحُوْرَ ۝١٤ بَلٰٓى

بیشکه دے وو | په خپل کورونو کښے | خوشحاله | بیشکه دَ | ګمان کړے وو | چه هیڅ کله به دَ نه ورګرځي | ولے نه

دے به په (دنیا کښے) خپلو خپلوانو کښے ډیر خوشحاله اوسیدو ، دَ ده دا ګمان وو چه (الله ته) به نهٔ ورګرځم ولے نه !

اِنَّ رَبَّهٗ كَانَ بِهٖ بَصِيْرًا ۝١٥ فَلَآ اُقْسِمُ بِالشَّفَقِ ۝١٦ وَالَّيْلِ وَمَا

بیشکه دَ ده رب | ده ته لیدل | پس زهٔ قسم خورم | دَ مانبام دَ سرخئ | او دَ شپے | او دَ هغه څهٔ

بیشکه الله دَ ده کارونه لیدل کتل . نو زما دِ په شفق باندې قسم وی . او په شپه او په هغه څیزونو

وَسَقَ ۝١٧ وَالْقَمَرِ اِذَا اتَّسَقَ ۝١٨ لَتَرْكَبُنَّ طَبَقًا عَنْ طَبَقٍ ۝١٩ فَمَا لَهُمْ

چه دَ دے راغونډ کړی وی | او دَ سپوږمئ | هر کله چه پوره شي | تاسو به خامخا خیژئ | درجه | په درجه | پس څهٔ شوی دی په دوی

چه شپے راغونډ کړی وی او په سپوږمئ څهٔ وخت چه پوره شي چه تاسو له پوړئ په پوړئ ختل دی ، بیا په دوی څهٔ شوی دی

لَا يُؤْمِنُوْنَ ۝٢٠ وَاِذَا قُرِئَ عَلَيْهِمُ الْقُرْاٰنُ لَا يَسْجُدُوْنَ ۩ ۝٢١ بَلِ الَّذِيْنَ

چه دوی ایمان نهٔ راوړی | او هر کله چه | وُلوستلے شي | په دوی باندې | قرآن | نو دوی سجده نهٔ کوی | بلکه | کوم خلق چه

چه دوی ایمان نهٔ راوړی او څهٔ وخت چه دوی ته قرآن وُلوستلے شي نو دوی سجده نهٔ کوی ، بلکه کافران

كَفَرُوْا يُكَذِّبُوْنَ ۝٢٢ وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا يُوْعُوْنَ ۝٢٣ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ

منکر دی | هغوی خو دروغ ګنړی | او الله | ښهٔ پوهیږی | په هغه څهٔ چه دوی پټوی | پس زیرے ورکړه دوی ته | دَ عذاب

(داهر څهٔ) دروغ ګنړی او دَ دوی دَ زړونو حال الله ته ښهٔ معلوم دے ، نو دوی ته دَ دردناک عذاب

اَلِيْمٍ ۝٢٤ اِلَّا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ لَهُمْ اَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُوْنٍ ۝٢٥

دردناک | مګر کوم خلق چه | ایمان راوړو | او عمل ئے وکړو | نیک | دوی دَ پاره | اجر دے | نهٔ ختمیدونکے

زیرے ورکړه ، مګر البته څوک چه مؤمنان دی او نیک کارونه کوی هغوی له نهٔ ختمیدونکے اجر مقرر دے

سُوْرَةُ الْبُرُوْجِ مَكِّيَّةٌ وَّهِىَ اثْنَتَانِ وَعِشْرُوْنَ اٰيَةً وَّرُكُوْعٌ وَّاحِدٌ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

سورهٔ بروج په مکه کښے نازل شوا و په دے کښے ۲۲ آیتونه او یو رکوع ده

(شروع) دَ الله په نامه چه ډیر مهربان ډیر زیات رحم کونکے دے

دَ الله په نامه شروع چه ډیر مهربان دَ ډیر زیات رحم خاوند دے

وَالسَّمَآءِ ذَاتِ الْبُرُوْجِ ۝١ وَالْيَوْمِ الْمَوْعُوْدِ ۝٢ وَشَاهِدٍ وَّمَشْهُوْدٍ ۝٣

قسم دے په آسمان | چه خاوند دَ برجونو دے | او په هغه ورځ | چه وعده ئے کړے شي | او په ګواه | او دَ چا خلاف چه ګواهي ورکړے شي

قسم دے په آسمان چه دَ برجونو خاوند دے او په هغه ورځ (دَ قیامت) چه وعده ئے شوے ده او قسم دے په ګواه او دَ چا خلاف چه ګواهي ورکړے شي

قُتِلَ اَصْحٰبُ الْاُخْدُوْدِ ۝٤ النَّارِ ذَاتِ الْوَقُوْدِ ۝٥ اِذْ هُمْ عَلَيْهَا

هلاک شول | خاوندان د خندقونو | چه بلېدونکې اور وو | ډېر خشاک والا | هر کله چه | دوئ په هغې (غاړه)

چه د خندق جوړونکي (کافران پخپله) ووژلے شول د اور خاوندان چه ډېر خشاک بلېدونکې پرې وو. څه وخت چه دوئ د اور په

قُعُوْدٌ ۝٦ وَّهُمْ عَلٰى مَا يَفْعَلُوْنَ بِالْمُؤْمِنِيْنَ شُهُوْدٌ ۝٧ وَمَا نَقَمُوْا

ناست وُو | او دوئ | په هغه څه | چه کول ئے | د مؤمنانو سره | پخپله ګواه وو | او دوئ انتقام وانه خستو

غاړه ناست وو او څه چه دوئ د مؤمنانو سره کول هغې په خپلو سترګو لیدل کتل او هغوئ له دوئ نه صرف

مِنْهُمْ اِلَّآ اَنْ يُّؤْمِنُوْا بِاللّٰهِ الْعَزِيْزِ الْحَمِيْدِ ۝٨ الَّذِيْ لَهٗ مُلْكُ

له دوئ نه | مګر د دے چه | دوئ ایمان راوړے وو | په الله باندې | چه ډېر غالب | د ستائینې لائق دے | هغه چه د دهٔ | حکومت دے

د دے خبرے بدله اخستله چه دوئ په الله ایمان راوړے وو چه غالب او تعریف خاوند دے، هغه ذات د چا حکومت

السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۗ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيْدٌ ۝٩ اِنَّ الَّذِيْنَ

په آسمانونو | او په زمکه کښې | او الله | په هر څیز باندې | خبردار دے | بیشکه | کوم خلقو چه

چه په آسمانونو او زمکه دے او الله تعالیٰ په هر څیز باندې خبردار دے، کوم خلقو چه مؤمنانو

فَتَنُوا الْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُؤْمِنٰتِ ثُمَّ لَمْ يَتُوْبُوْا فَلَهُمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ

عذاب ورکړو | مومنانو سره | او مؤمنانو ښځو ته | بیا | توبه ئے ونه ویستله | پس دوئ له | عذاب | د دوزخ دے

سره او مؤمنانو ښځو له عذاب ورکړو (او) بیا ئے توبه ونه ویستله نو هغوئ له د دوزخ عذاب مقرر دے

وَلَهُمْ عَذَابُ الْحَرِيْقِ ۝١٠ اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ

او دوئ د پاره | عذاب دے | سوزونکے | بیشکه | هغه خلق چه | ایمان ئے راوړو | او عمل ئے وکړو | نیک

او هغوئ له سوزونکے عذاب تیار دے، بیشکه چا چه ایمان راوړے دے او هغوئ نیک عملونه وکړل

لَهُمْ جَنّٰتٌ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ ۗ ذٰلِكَ الْفَوْزُ الْكَبِيْرُ ۝١١

دوئ د پاره | باغونه دی | بهیږی به | لاندې د هغې نه | نهرونه | هم دا دهٔ | کامیابي | ډېره لویه

هغوئ د پاره باغونه دی چه د هغې لاندې به ویالے بهیږی، دا ډېره لویه کامیابي ده.

اِنَّ بَطْشَ رَبِّكَ لَشَدِيْدٌ ۝١٢ اِنَّهٗ هُوَ يُبْدِئُ وَيُعِيْدُ ۝١٣ وَهُوَ

بیشکه | نیول | ستا د رب | ډېر سخت دی | بیشکه هم دے | په اول ځل پیدا کوی | او واپس کوی | او هم دے دے

بیشکه ستا د رب نیول ډېر سخت دی، الله په وړومبی ځل هم پیدا کوی او دوباره بیئے هم پیدا کوی او هغه

الْغَفُوْرُ الْوَدُوْدُ ۝١٤ ذُو الْعَرْشِ الْمَجِيْدُ ۝١٥ فَعَّالٌ لِّمَا يُرِيْدُ ۝١٦ هَلْ

بخښونکے | محبت کوونکے | مالک د عرش دے | لوئے شان والا دے | کوونکے دے د هغه څهٔ | چه ئے غواړی | آیا

بخښونکے مینه کوونکے دے، د عرش خاوند دے لوئے دے چه څهٔ غواړی هغه کوی، آیا تا د

اَتٰىكَ حَدِيْثُ الْجُنُوْدِ ۝١٧ فِرْعَوْنَ وَثَمُوْدَ ۝١٨ بَلِ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا

راغلے دے تا ته | خبر | د لښکرونو | د فرعون | او د ثمود | بلکه | کوم خلقو چه | کفر وکړو

لښکرو قصے اورېدلی دی؟ د فرعون او د (قوم د) ثمود (د لښکرو؟) بلکه کافران په انکار کښې

فِىۡ تَكۡذِيۡبٍ ۙ﴿١٩﴾ وَّاللّٰهُ مِنۡ وَّرَآئِهِمۡ مُّحِيۡطٌ ۚ﴿٢٠﴾ بَلۡ هُوَ قُرۡاٰنٌ

په دروغ ګڼلو کښې دی | او الله | چارچاپیره د دوئی نه | احاطه کوونکے دے | بلکه | دا | قرآن

(غافل) پراته دی او الله تعالیٰ هر اړخ نه دوئی راګیر کړی دی په اصل کښې دا قرآن

مَّجِيۡدٌ ۙ﴿٢١﴾ فِىۡ لَوۡحٍ مَّحۡفُوۡظٍ ﴿٢٢﴾

لوئے قدر والا دے | (لیکلے شوے) په لوح | محفوظ کښې .

د لوئے شان والا دے چه په لوح محفوظ کښې سنبال دے

سُوۡرَةُ الطَّارِقِ مَكِّيَّةٌ وَّهِىَ | بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ | سَبۡعَ عَشۡرَةَ اٰيَةً وَّرُكُوۡعٌ وَّاحِدٌ

سورة طارق په مکه کښې نازل شو (شروع) د الله په نامه چه لوئے مهربان ډیر زیات رحم کوونکے دے او په دے کښے ١٧ آیتونه او یو رکوع ده

د الله په نامه شروع کوم چه لوئے مهربان ډیر زیات رحم خاوند دے

وَالسَّمَآءِ وَالطَّارِقِ ۙ﴿١﴾ وَمَاۤ اَدۡرٰىكَ مَا الطَّارِقُ ۙ﴿٢﴾ النَّجۡمُ الثَّاقِبُ ۙ﴿٣﴾

قسم دے په آسمان | او د شپے په راتلونکی | او تا ته څه معلومه ده | چه څه دے د شپے راتلونکے | هغه ستورے دے | پرقیدونکے

قسم دے په آسمان او په هغه څیز چه د شپے ښکاره کیږی او تا ته څه معلومه ده چه د شپے راتلونکے څیز څه دے؟ هغه یو ځلنده ستورے دے

اِنۡ كُلُّ نَفۡسٍ لَّمَّا عَلَيۡهَا حَافِظٌ ؕ﴿٤﴾ فَلۡيَنۡظُرِ الۡاِنۡسَانُ مِمَّ

دا نه یو نفس نشته | مګر | په هغه باندې | یو محافظ (مقرر) دے | پس و دې ګوری | انسان | چه هغه له څه نه

دا نه یو نفس نشته چه په هغه یو نه یو محافظ مقرر نه دے . نو بنیادم د وګوری چه هغه له څه نه پیدا

خُلِقَ ؕ﴿٥﴾ خُلِقَ مِنۡ مَّآءٍ دَافِقٍ ۙ﴿٦﴾ يَّخۡرُجُ مِنۡۢ بَيۡنِ الصُّلۡبِ

پیدا کړے شوے دے | پیدا کړے شوے دے | له اوبو | توپ وهونکو نه | چه راوځی | د ملا

کړے شوے دے؟ هغه د یو توپ وهونکو اوبو نه پیدا کړے شوے دے ، چه د ملا او د سینے د مینځ نه

وَالتَّرَآئِبِ ؕ﴿٧﴾ اِنَّهٗ عَلٰى رَجۡعِهٖ لَقَادِرٌ ؕ﴿٨﴾ يَوۡمَ تُبۡلَى

او د سینے د هډوکو د مینځ نه | بیشکه دے | په بیا پیدا کولو د دهٔ | قدرت لری | په کومه ورځ چه | ښکاره کړے شی

راوځی ، بیشکه الله تعالیٰ د دهٔ په سر دوباره پیدا کولو پوره پوره قدرت لری، په کومه ورځ چه پټ

السَّرَآئِرُ ۙ﴿٩﴾ فَمَا لَهٗ مِنۡ قُوَّةٍ وَّلَا نَاصِرٍ ؕ﴿١٠﴾ وَالسَّمَآءِ ذَاتِ الرَّجۡعِ ۙ﴿١١﴾

رازونه | نو نه به وی دهٔ د پاره | څهٔ طاقت | او نه څوک مدد ګار | او قسم دے په آسمان | چه خاوند د باران دے

رازونه ښکاره کړے شی نو نه به د دهٔ خپل طاقت وی او نه به ئے څوک مدد ګار وی ، قسم دے په آسمان چه بارانونه وروی

وَالۡاَرۡضِ ذَاتِ الصَّدۡعِ ۙ﴿١٢﴾ اِنَّهٗ لَقَوۡلٌ فَصۡلٌ ۙ﴿١٣﴾ وَّمَا هُوَ

او زمکه | چاؤدو نکے | بیشکه دا (قرآن) | کلام دے | فیصله کوونکے | او نه دے دا

او په زمکه چه (شینکی ته) چوی . بیشکه چه دا قرآن (د حق او د باطل ترمینځه) فیصله کوونکے کلام دے او دا څهٔ فضول

بِالۡهَزۡلِ ؕ﴿١٤﴾ اِنَّهُمۡ يَكِيۡدُوۡنَ كَيۡدًا ۙ﴿١٥﴾ وَّاَكِيۡدُ كَيۡدًا ۚۖ﴿١٦﴾ فَمَهِّلِ

فضول خبره | بیشکه دوئی | تدبیر کوی | یو تدبیر | او زهٔ (هم) تدبیر کوم | یو تدبیر | پس مهلت ورکړه

خبره نه ده ، هغه خلق په خپل خپل تدبیر کښې لګیا دی او زهٔ (الله) هم تدبیر کوم . پس ته کافرانو ته

ع ۱ / ٢٢ / ١٠

ع ۱۱

الْكٰفِرِيْنَ اَمْهِلْهُمْ رُوَيْدًا ﴿۱۷﴾

کافرانو ته | مهلت ورکړه دوی ته | لږه موده

(لږ نور) مهلت ورکړه او لږه موده دوی پسې پرېږده.

سُوْرَةُ الْاَعْلٰى مَكِّيَّةٌ وَّهِىَ | بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ | تِسْعَ عَشْرَةَ اٰيَةً وَّرُكُوْعٌ وَّاحِدٌ

سورة اعلیٰ په مکه کښې نازل شوې | (شروع) د الله په نامه چې ډېر مهربان ډېر زیات رحم کوونکی دی | په دې کښې ۱۹ آیتونه او یو رکوع ده

د الله په نامه شروع کوم چې ډېر مهربان ډېر زیات رحم خاوند دی

سَبِّحِ اسْمَ رَبِّكَ الْاَعْلَى ﴿۱﴾ الَّذِىْ خَلَقَ فَسَوّٰى ﴿۲﴾ وَالَّذِىْ قَدَّرَ

پاکي بیانوه | د نامه | د رب خپل | چې ډېر اوچت برتر دی | هغه چې | پیدا یې کړه | نو درست یې کړه | او هغه چې | اندازه یې مقرر کړه

د خپل رب د نوم پاکي بیان کړه چې اعلیٰ دی، چې مخلوق یې پیدا کړه نو برابر یې پیدا کړه او هغه چا چې د هر څیز

فَهَدٰى ﴿۳﴾ وَالَّذِىْۤ اَخْرَجَ الْمَرْعٰى ﴿۴﴾ فَجَعَلَهٗ غُثَآءً اَحْوٰى ﴿۵﴾

بیا یې ورته لار ښوده | او هغه ذات چې | راوې ویستله | ګیاه | بیا یې کړله هغه | اوچه چوره | تور رنګ

اندازه مقرر کړه بیا یې لاره ورښوده او هغه ذات چې ګیاه یې راوزرغونه کړه بیا یې هغه تور بوس کړل.

سَنُقْرِئُكَ فَلَا تَنْسٰٓى ﴿۶﴾ اِلَّا مَا شَآءَ اللّٰهُ ۗ اِنَّهٗ يَعْلَمُ الْجَهْرَ

مونږ به زده کړو لولو تاته | نو بیا به له تا نه نه هېرېږي | مګر څه چې | وغواړي الله | بېشکه دی پوهېږي | په ښکاره

مونږ به تاته (قرآن) لولو نو له تا نه به نه هېرېږي مګر څه وخت چې الله وغواړي، هغه په ښکاره هم پوهه دی

وَمَا يَخْفٰى ﴿۷﴾ وَنُيَسِّرُكَ لِلْيُسْرٰى ﴿۸﴾ فَذَكِّرْ اِنْ نَّفَعَتِ

او په پټه خبره | او مونږ به آسان کړو په تا | (تلل) په آسانه طریقه | پس ته نصیحت کوه | که چېرې فائده ورکوي

او په هغه هم چه پټ دي او تا ته به د آسان (دین) لاره آسانوو. نو ته نصیحت کوه که نصیحت څه فائده

الذِّكْرٰى ﴿۹﴾ سَيَذَّكَّرُ مَنْ يَّخْشٰى ﴿۱۰﴾ وَيَتَجَنَّبُهَا الْاَشْقَى ﴿۱۱﴾

نصیحت | ژر به نصیحت حاصل کړي | څوک چې وېرېږي | او ځان به کوي له دې نه | ډېر بد نصیبه

رسوي، څوک چې وېرېږي هغوئ به نصیحت قبلوي او څوک چې بد نصیبه وي هغوئ به ترې نه ځان ګوښه کوي

الَّذِىْ يَصْلَى النَّارَ الْكُبْرٰى ﴿۱۲﴾ ثُمَّ لَا يَمُوْتُ فِيْهَا وَلَا يَحْيٰى ﴿۱۳﴾ قَدْ

هغه څوک چې | داخلېږي به | اور ته | ډېر لوی | بیا به | هغه نه مري | په هغې کښې | او نه به ژوندی وي | بېشکه

هغه کس چې لوی اور ته به ننوزي، بیا به په کښې نه مري او نه به ژوندی وي، هغه څوک

اَفْلَحَ مَنْ تَزَكّٰى ﴿۱۴﴾ وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهٖ فَصَلّٰى ﴿۱۵﴾ بَلْ تُؤْثِرُوْنَ

کامیاب شو | څوک چې | پاک شو | او یاد یې کړه | نامه | د خپل رب | بیا یې مونځ وکړو | بلکه | تاسو غوره کوئ

کامیاب شو چا چې ځان پاک کړو او د خپل رب نوم یې یادولو، او مونځ یې کولو، بلکه تاسو د دنیا ژوند

الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا ﴿۱۶﴾ وَالْاٰخِرَةُ خَيْرٌ وَّاَبْقٰى ﴿۱۷﴾ اِنَّ هٰذَا

ژوند | د دنیا | او آخرت | ډېر ښه | او ډېر پائېدار دی | بېشکه | هم دا دي

غوره کوئ، حال دا چې آخرت ډېر بهتر او ډېر پائېدار دی، بېشکه دا مضمون

لَفِي الصُّحُفِ الْأُولَىٰ ﴿١٨﴾ صُحُفِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَىٰ ﴿١٩﴾ ع

په صحيفو پخوانو كښې | (يعنې) په صحيفو (كښې) | دَ ابراهيم | او دَ موسىٰ

په پخوانو صحيفو كښې هم بيان شوے دے (يعنې) دَ ابراهيم او دَ موسىٰ په صحيفو كښې.

سُورَةُ الْغَاشِيَةِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ | بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ | سِتٌّ وَعِشْرُونَ آيَةً وَرُكُوعٌ وَاحِدٌ

سورۀ غاشيه په مكه كښې نازل شو | (شروع) دَ الله په نامه چه ډېر مهربان ډېر زيات رحم كوونكے دے | او په دې كښې ۲۶ آيتونه او يو ركوع ده

دَ الله په نامه شروع كوم چه ډېر مهربان دَ ډېر زيات رحم خاوند دے

هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْغَاشِيَةِ ﴿١﴾ وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ خَاشِعَةٌ ﴿٢﴾ عَامِلَةٌ

آيا تا ته رارسيدلې دے | خبر | دَ خوريدونكې (قيامت) | څۀ مخونه به | په دغه ورځ | ذليله وي | زېږلې

(اے رسوله!) آيا تا ته دَ چاپيره خوريدونكې واقعې (قيامت) څۀ خبر رالغلې دے؟ ډير مخونه به په دغه ورځ ذليله زېږلې

نَّاصِبَةٌ ﴿٣﴾ تَصْلَىٰ نَارًا حَامِيَةً ﴿٤﴾ تُسْقَىٰ مِنْ عَيْنٍ آنِيَةٍ ﴿٥﴾ لَّيْسَ لَهُمْ

ستړې وي | داخل به شي | اور | بل شوي ته | څښولے به شي په دوئ | له چينې | يشيدونكې نه | نۀ به وي دوئ له

(او) ستړې وي (داخلي به) په بل شوي اور كښې داخليږي، دَ يشيدونكې چينې نه به ورته اوبۀ څښولې شي، بغير دَ اغزو

طَعَامٌ إِلَّا مِن ضَرِيعٍ ﴿٦﴾ لَّا يُسْمِنُ وَلَا يُغْنِي مِن جُوعٍ ﴿٧﴾ وُجُوهٌ

هيڅ طعام | مګر | دَ اغزو دَ بوټي نه | (چه) نۀ به څَربوي | او نۀ به لرې كوي | لوږه | څۀ مخونه به

دَ بوټي نه به ورله بل خوراك نۀ وي، چه نۀ به څَربيږي او نۀ به پرې لوږه بنديږي. ډير مخونه

يَوْمَئِذٍ نَّاعِمَةٌ ﴿٨﴾ لِّسَعْيِهَا رَاضِيَةٌ ﴿٩﴾ فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ﴿١٠﴾ لَّا تَسْمَعُ

په دغه ورځ | تازه وي | په خپل كوشش باندې به | رضامند وي | په جنت | اوچت كښې به وي | نۀ به اوري

به په دغه ورځ تازه وي، په خپل عمل به خوشحاله وي، په اوچتو باغونو كښې به ناست وي، چه هيڅ

فِيهَا لَاغِيَةً ﴿١١﴾ فِيهَا عَيْنٌ جَارِيَةٌ ﴿١٢﴾ فِيهَا سُرُرٌ مَّرْفُوعَةٌ ﴿١٣﴾

په هغې كښې | فضول خبرے | په هغې كښې به | يوه چينه | بهيدونكې | په هغې كښې به | تختونه وي | اوچت اوچت

فضول خبره به نۀ اوري، په هغې كښې به چينې بهيږي، په هغې كښې اوچت اوچت تختونه دي.

وَأَكْوَابٌ مَّوْضُوعَةٌ ﴿١٤﴾ وَنَمَارِقُ مَصْفُوفَةٌ ﴿١٥﴾ وَزَرَابِيُّ مَبْثُوثَةٌ ﴿١٦﴾

او ګلاسونه | ايښودے شوي | او بالختونه | په قطارونو كښې ايښودے شوي | او قالينونه | غوړيدلي

او په سمون ايښې ګلاسونه دي او په قطارونو كښې ايښې بالختونه دي او هرخوا ته غوړيدلي قالينونه دي

أَفَلَا يَنظُرُونَ إِلَى الْإِبِلِ كَيْفَ خُلِقَتْ ﴿١٧﴾ وَإِلَى السَّمَاءِ كَيْفَ

پس آيا نۀ ګوري دوئ | طرف دَ اوښ ته | چه څنګه | پيدا كړے شو؟ | او طرف دَ آسمان ته | چه څنګه

آيا دوئ اوښ ته نۀ ګوري چه څنګه پيدا كړے شو؟ او آسمان ته چه څنګه اوچت كړے

رُفِعَتْ ﴿١٨﴾ وَإِلَى الْجِبَالِ كَيْفَ نُصِبَتْ ﴿١٩﴾ وَإِلَى الْأَرْضِ كَيْفَ

اوچت كړے شو | او طرف دَ غرونو ته | چه څنګه | ودرولے شول | او طرف دَ زمكې ته | چه څنګه

شو؟ او غرونو ته چه څنګه ټينګ ودرولے شول؟ او زمكې ته چه څنګه غوړولے

سُطِحَتْ ﴿۲۰﴾ فَذَكِّرْ إِنَّمَا أَنْتَ مُذَكِّرٌ ﴿۲۱﴾ لَسْتَ عَلَيْهِمْ بِمُصَيْطِرٍ ﴿۲۲﴾

وغوړولے شوه | پس ته نصیحت کوه | بیشکه ته | نصیحت کوونکے یې | نه یې ته | په دوئ باندې | نګران

شوه؟ نو ته نصیحت کوه ځکه چه ته نصیحت کوونکے یې ته په دوئ نګران مقرر شوے نه یې

إِلَّا مَنْ تَوَلَّىٰ وَكَفَرَ ﴿۲۳﴾ فَيُعَذِّبُهُ اللَّهُ الْعَذَابَ الْأَكْبَرَ ﴿۲۴﴾ إِنَّ

مګر | څوک چه | مخ واړوي | او انکار وکړي | بیا به عذاب ورکړي ده ته | الله | عذاب | ډیر لوئے | بیشکه

خو څوک چه مخ وګرځوي او انکار وکړي، نو الله تعالیٰ به ورله ډیر لوئے عذاب ورکړي. بیشکه

إِلَيْنَا إِيَابَهُمْ ﴿۲۵﴾ ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا حِسَابَهُمْ ﴿۲۶﴾

زمونږ طرف ته | واپسي ده د دوئ | بیا | بیشکه | په مونږ باندې دے | حساب د دوئ

مونږ ته د دوئ واپسي ده، نو بیا به مونږ ورسره حساب کوو.

سُورَةُ الْفَجْرِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ | بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ | ثَلٰثُوْنَ اٰيَةً وَّرُكُوْعٌ وَّاحِدٌ

سورة فجر په مکه کښې نازل شو | (شروع) د الله په نامه چه لوئے مهربان ډیر زیات رحم کوونکے دے | او په دې کښې ۳۰ آیتونه او یو رکوع ده

د الله په نامه شروع چه لوئے مهربان د ډیر زیات رحم خاوند دے

وَالْفَجْرِ ﴿۱﴾ وَلَيَالٍ عَشْرٍ ﴿۲﴾ وَالشَّفْعِ وَالْوَتْرِ ﴿۳﴾ وَاللَّيْلِ إِذَا يَسْرِ ﴿۴﴾ هَلْ

قسم دے په سحر | او په لسو شپو | او په جفت | او په طاق | او په شپه | هرکله چه په تیریدو شي | آیا

قسم دے په سحر او په لسو شپو. او قسم دے په جفت او طاق باندې او په شپه چه په تیریدو شي، بیشکه

فِي ذَٰلِكَ قَسَمٌ لِذِي حِجْرٍ ﴿۵﴾ أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ

په دے کښې | یو درون قسم دے | د پاره د خاوند | د عقل | آیا نه دي کتلي تا چه څنګه | سلوک وکړو | ستا رب

عقلمند د پاره دا ډیر لوئے قسم دے. آیا تا ونه لیدل چه ستا خدائے د عاد د قوم

بِعَادٍ ﴿۶﴾ إِرَمَ ذَاتِ الْعِمَادِ ﴿۷﴾ الَّتِي لَمْ يُخْلَقْ مِثْلُهَا فِي الْبِلَادِ ﴿۸﴾

د عاد سره | (یعنې) ارم قوم سره | چه خاوندان د لوړقد وو | هغه چه | نه دي پیدا شوي | په شان د هغوئ | په ښارونو کښې

یعنې د ارم د قوم سره څه وکړل؟ چه د ستنو غوندې لوړ د تګ وو چه د هغوئ په شان (مضبوط) په هیڅ وطن کښې نه وو

وَثَمُودَ الَّذِينَ جَابُوا الصَّخْرَ بِالْوَادِ ﴿۹﴾ وَفِرْعَوْنَ ذِي الْأَوْتَادِ ﴿۱۰﴾

او (د) ثمود (سره) | کوم چه | تراشلي وو | کڼپان | په وادي کښې | او فرعون | خاوند د میخونو (سره)

او د ثمود د قوم سره (به څه وکړل؟) چه په وادي القری کښې ئې (کورونو له) ګټان تراشل او فرعون د میخونو والا سره (به څه وکړل؟)

الَّذِينَ طَغَوْا فِي الْبِلَادِ ﴿۱۱﴾ فَأَكْثَرُوا فِيهَا الْفَسَادَ ﴿۱۲﴾ فَصَبَّ

کوم چه | سرکشي وکړه | په ښارونو کښې | نو دوئ ډیرو کړو | په هغې کښې | فساد | نو ووهله

دے ټولو په ملک کښې سرکشي کړے وے. نو ډیر فسادونه ئې پکښې جوړ کړي وو. نو ستا رب ورله

عَلَيْهِمْ رَبُّكَ سَوْطَ عَذَابٍ ﴿۱۳﴾ إِنَّ رَبَّكَ لَبِالْمِرْصَادِ ﴿۱۴﴾ فَأَمَّا الْإِنْسَانُ

په دوئ باندې | ستا رب | کوړه | د عذاب | بیشکه | ستا رب | په تاک کښې دے | لیکن انسان (دې)؟

د عذاب یوه کوړه را خلاصه کړه. بیشکه ستا رب (د نافرمانو) په تاک کښې دے. د انسان خو

إِذَا مَا ابْتَلٰىهُ رَبُّهٗ فَأَكْرَمَهٗ وَنَعَّمَهٗ ۙ فَيَقُولُ رَبِّيٓ

زما رب | نو وے وائی | او نعمت ورکوی دهٔ ته | بیا عزت ورکوی دهٔ ته | رب د دهٔ | وُ آزمائی دے | هر کله چه

عزت ما له الله چه وائی نو دے ، ورکوی نعمت او عزت نو ورکوی ازمیښت الله پرے کله چه دے حال دا

أَكْرَمَنِ ﴿١٥﴾ وَأَمَّآ إِذَا مَا ابْتَلٰىهُ فَقَدَرَ عَلَيْهِ رِزْقَهٗ ۙ فَيَقُولُ رَبِّيٓ

چه زما رب | نو وے وائی | رزق د دهٔ | په دهٔ باندې | پس تنګ کړی | وُ آزمائی دے | او هر کله چه | ما له عزت راکړو

زهٔ رب زما چه وائی نو ، کړی تنګه ته لنډه ورله روزی چه وکړی ازمیښت دا اے پرے چه کله او ، راکړو

أَهَانَنِ ﴿١٦﴾ كَلَّا بَلْ لَّا تُكْرِمُونَ الْيَتِيمَ ﴿١٧﴾ وَلَا تَحٰٓضُّونَ عَلٰى طَعَامِ

د طعام ورکولو | او نه تاسو ترغیب ورکوئ یو بل ته | د یتیم | هم تاسو عزت نه کوئ | بلکه | هرګز نه | زهٔ ذلیل کړم

املا نه بل یو ورکولو خوراک په ته مسکین او ، کوئ نه پالنه یتیم د تاسو بلکه دهٔ نه داسے خبره ، کړم ذلیله

الْمِسْكِينِ ﴿١٨﴾ وَتَأْكُلُونَ التُّرَاثَ أَكْلًا لَّمًّا ﴿١٩﴾ وَتُحِبُّونَ الْمَالَ حُبًّا

محبت | د مال سره | او محبت کوئ | په خوراک چړ سره | مال د وراثت | او خورئ تاسو | مسکین ته

زیات ډیر موږ مال (دنیا د) او خورئ ټول (ناحق حق) مال میراث د او ، کوئ

جَمًّا ﴿٢٠﴾ كَلَّآ إِذَا دُكَّتِ الْأَرْضُ دَكًّا دَكًّا ﴿٢١﴾ وَّجَآءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ

او فرښتے | ستا رب | او رابه شی | په ریزه ریزه کولو سره | زمکه | ریزه ریزه کړے شی | هر کله چه | هرګز نه | ډیر زیات

قطار فرښتے او راشی رب ستا او ، شی کړے ریزه ریزه زمکه چه کله هر کیږی نهٔ دے په . وی خوښ

صَفًّا صَفًّا ﴿٢٢﴾ وَجِايٓءَ يَوْمَئِذٍۭ بِجَهَنَّمَ ۙ يَوْمَئِذٍ يَّتَذَكَّرُ الْإِنْسَانُ

انسان | نصیحت حاصل کړی | په هغه ورځ به | دوزخ | په هغه ورځ | او راوستے شی | په قطار قطار

شی پوهه بنیادم به ورځ هغه په نو ، شی راوړے دوزخ به ورځ هغه په او ، ودریږی قطار

وَأَنّٰى لَهُ الذِّكْرٰى ﴿٢٣﴾ يَقُولُ يٰلَيْتَنِي قَدَّمْتُ لِحَيَاتِي ﴿٢٤﴾

د پاره د (همیشه) ژوند زما | چه لیږلے وے ما وړاندې | اے کاش ! | وبه وائی | د نصیحت اخستلو | دهٔ ته | بهٔ وی (فائده) څهٔ

وے لی لیږلی مخهٔ ته وړاندې لهٔ ژوندون دے ! کاش اے چه به وائی ، وی تیره به ترے موقع وو هیں پو خو د

فَيَوْمَئِذٍ لَّا يُعَذِّبُ عَذَابَهٗٓ أَحَدٌ ﴿٢٥﴾ وَّلَا يُوثِقُ وَثَاقَهٗٓ أَحَدٌ ﴿٢٦﴾

هیڅ یو کس | په شان د تړلو د دهٔ | او وُ به نه تړی | هیڅ یو کس | په شان د عذاب د دهٔ | عذاب به ورنه کړی | پس په هغه ورځ

کړے تړل مضبوط غوندې دهٔ د څوک به نه او کړی ورنه عذاب شان په دهٔ د څوک هیڅ به ورځ هغه په نو

يٰٓأَيَّتُهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ ﴿٢٧﴾ ارْجِعِيٓ إِلٰى رَبِّكِ رَاضِيَةً

راضی (دهٔ د نه) تهٔ | طرف د رب خپل ته | واپس وګرځه | اطمینان والا ! | نفسه | اے

او یے راضی نه هغهٔ د تهٔ چه داسے وګرځه واپس ته رب خپل تهٔ ! نفسه مطمئن اے (وائی داسے ته نیکانو به الله) شی

مَّرْضِيَّةً ﴿٢٨﴾ فَادْخُلِي فِي عِبٰدِي ﴿٢٩﴾ وَادْخُلِي جَنَّتِي ﴿٣٠﴾ ع ١ ٣٠ ١٢

زما په جنت کښے | او داخل شه | زما په بندګانو کښے | پس داخل شه تهٔ | راضی (تا نه له) دے

- شه داخل کښے جنت په زما او شه شامل کښے بندګانو نیکانو په زما بیا ، راضی تا نه له هغه

سُوْرَةُ الْبَلَدِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ | بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ | عِشْرُوْنَ اٰيَةً وَّرُكُوْعٌ وَّاحِدٌ

سورۂ بلد په مکه کښې نازل شو | (شروع) د الله په نامه چه لوئے مهربان ډیر زیات رحم کوونکے دے | او په دې کښې ۲۰ آیتونه او یو رکوع ده

د الله په نامه شروع کوم چه لوئے مهربان د ډیر زیات رحم خاوند دے

لَآ اُقْسِمُ بِهٰذَا الْبَلَدِ ۝١ وَاَنْتَ حِلٌّۢ بِهٰذَا الْبَلَدِ ۝٢ وَوَالِدٍ

زهٔ قسم خورم | په دے | ښار | او ته به | داخل شے | په دے | ښار کښې | او قسم دے په پلار

زهٔ قسم خورم په دے ښار (مکه) باندې - او ته په دے ښار کښې (فاتحانه) داخلیدونکے یې - او قسم دے په پلار (یعنی

وَّمَا وَلَدَ ۝٣ لَقَدْ خَلَقْنَا الْاِنْسَانَ فِيْ كَبَدٍ ۝٤ اَيَحْسَبُ اَنْ لَّنْ يَّقْدِرَ

او د دهٔ په اولاد | چه بیشکه | مونږ پیدا کړے دے | انسان | په محنت کښې | آیا دے خیال کوی | چه هرګز به قابو ونهٔ مومی

آدمؑ) او د دهٔ د اولاد؛ چه مونږ انسان په سختئ کښې پیدا کړے دے، آیا انسان دا خیال کوی چه د هیچا وس به په دهٔ

عَلَيْهِ اَحَدٌ ۝٥ يَقُوْلُ اَهْلَكْتُ مَالًا لُّبَدًا ۝٦ اَيَحْسَبُ اَنْ لَّمْ يَرَهٗٓ

په دهٔ باندې | هیڅوک | دے وائی | چه ما برباد کړو | مال | ډیر | آیا دے خیال کوی | چه نهٔ دے کتلے دے

نهٔ رسی - دے ښخپله وائی چه ما (د اسلام په مقابله کښې) ډیر مالونه برباد کړل، آیا دے خیال کوی چه دے هیچا نهٔ

اَحَدٌ ۝٧ اَلَمْ نَجْعَلْ لَّهٗ عَيْنَيْنِ ۝٨ وَلِسَانًا وَّشَفَتَيْنِ ۝٩ وَهَدَيْنٰهُ

هیچا | آیا نهٔ دی جوړې کړې مونږ | دهٔ د پاره | دوه سترګے | او ژبه | او دوه شونډے | او مونږ ورښودلے دهٔ ته

دے لیدلے؟ آیا مونږ دهٔ له دوه سترګے، یوه ژبه او دوه شونډے نهٔ دی ورکړې، او (د خیر او شر) دوه لارې

النَّجْدَيْنِ ۝١٠ فَلَا اقْتَحَمَ الْعَقَبَةَ ۝١١ وَمَآ اَدْرٰىكَ مَا الْعَقَبَةُ ۝١٢ فَكُّ

دواړه لارے | پس دے داخل نهٔ شو | سخت ګزرګاه ته | او تا ته څهٔ معلومه ده | چه څهٔ دے دا سخت ګزرګاه | خلاصول دی

مونږ ورته نهٔ دی ښودلې؟ بیا هغهٔ (د دین) ګزرګاه ته داخل نهٔ شو او تا ته څهٔ خبر دے چه هغه ګزرګاه څهٔ شے دے (دا ورځه هغه) د څټ

رَقَبَةٍ ۝١٣ اَوْ اِطْعٰمٌ فِيْ يَوْمٍ ذِيْ مَسْغَبَةٍ ۝١٤ يَّتِيْمًا ذَا مَقْرَبَةٍ ۝١٥ اَوْ مِسْكِيْنًا

د څټ | یا طعام ورکول دی | په ورځ کښې | د لوږے | (چا) یتیم | رشته دار ته | یا (چا) مسکین

څټ (د غلامئ) خلاصول دی، یا د لوږے په ورځ کښې خوراک ورکول دی، یتیمانو ته چه رشته دار هم وی، یا په خاورو کښې

ذَا مَتْرَبَةٍ ۝١٦ ثُمَّ كَانَ مِنَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ

په خاورو کښې ناست ته | بیا | هغه وی | له هغه خلقو نه | چه ایمان ئے راوړے دی | او د دوی یو بل ته وصیت کړے وی | د صبر

ناست مسکین ته، بیا هغه له مؤمنانو نه هم وی ـــــ ، او هغوئ یو بل ته د صبر او د رحم

وَتَوَاصَوْا بِالْمَرْحَمَةِ ۝١٧ اُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ الْمَيْمَنَةِ ۝١٨ وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا

او وصیت ئے کړے وی | د رحم کولو | هم دا خلق دی | د ښي لاس خاوندان | او کوم خلق چه | انکار وکړو

کولو نصیحت کوی ، دا خلق به ډیر خوش نصیبه وی ، او هغه خلق کوم چه زمونږ

بِاٰيٰتِنَا هُمْ اَصْحٰبُ الْمَشْئَمَةِ ۝١٩ عَلَيْهِمْ نَارٌ مُّؤْصَدَةٌ ۝٢٠

زمونږ د آیتونو | هم دوئ دی | خاوندان د ګس لاس | په دوئ باندې به | اور وی | بند کړے شوے

له آیتونو نه انکار وکړو، هغوئ د ګسے غاړے (خراب) خلق دی، هغوئ نه به اور له هر طرف نه چاپیره وی۔

وقف لازم

ع ١٥

سُوْرَةُ الشَّمْسِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ | بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ | خَمْسَ عَشْرَةَ اٰيَةً وَّرُكُوْعٌ وَّاحِدٌ

سوره شمس په مکه کښے نازل شو | (شروع) د الله په نامه چه ډیر مهربان ډیر زیات رحم کوونکے دے | او په دے کښے ۱۵ آیتونه او یو رکوع ده

د الله په نامه شروع کوم چه ډیر مهربان ډیر زیات رحم خاوند دے

وَالشَّمْسِ وَضُحٰىهَا ۝١ وَالْقَمَرِ اِذَا تَلٰىهَا ۝٢ وَالنَّهَارِ اِذَا جَلّٰىهَا ۝٣

قسم دے په نور | او د دے په رڼا | او په سپوږمۍ | هرکله په داشي ورپسے راځي | او په ورځ | هرکله چه | ښکاره ئے کړي نور

قسم دے په نور او د هغے په رڼا، او په سپوږمۍ چه ورپسے راځي، او په ورځ چه روښانه شي،

وَالَّيْلِ اِذَا يَغْشٰىهَا ۝٤ وَالسَّمَآءِ وَمَا بَنٰىهَا ۝٥ وَالْاَرْضِ وَمَا طَحٰىهَا ۝٦

او په شپه | هرکله چه پټ کړي دا | او په آسمان | او کوم ذات چه دے جوړ کړو | او په زمکه | او کوم ذات چه دا اوغوړوله

او په شپه چه راخوره شي، او په آسمان او په هغه (الله) چه جوړ کړے ئے دے او په زمکه او په هغه ذات چه جوړه کړے ئے ده

وَنَفْسٍ وَّمَا سَوّٰىهَا ۝٧ فَاَلْهَمَهَا فُجُوْرَهَا وَتَقْوٰىهَا ۝٨ قَدْ اَفْلَحَ

او په نفس | او په هغه چا | چه دا ئے درست کړل | پس ئے ترے ورښودله | د دے نافرماني | او د دے پرهيزګاري | بيشکه کامياب شو

او په نفس او په هغه الله چه برابر ئے جوړ کړو ده. نو بد او نيک ئے ورته ښودلي دي، هغه تن کامياب شو

مَنْ زَكّٰىهَا ۝٩ وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسّٰىهَا ۝١٠ كَذَّبَتْ ثَمُوْدُ

هغه څوک | چه دے ئے پاک کړو | او بيشکه برباد شو | هغه څوک | چه دے ئے ناپاک کړو | دروغ وګڼړلو | قوم د ثمود

چا چه خپل نفس پاک کړو، او هغه تن برباد شو چا چه خپل نفس خراب کړو، (قوم د) ثمود د خپلے سرکشۍ

بِطَغْوٰىهَآ ۝١١ اِذِ انْۢبَعَثَ اَشْقٰىهَا ۝١٢ فَقَالَ لَهُمْ رَسُوْلُ اللّٰهِ نَاقَةَ اللّٰهِ

په خپله سرکشۍ | هرکله چه | راپاڅيدو | د دوی غټ بدبخت | نو ووئيل | دوی ته | د الله رسول | (مريږئ) اوښه د الله

په وجه (صالح) دروغژن وګڼړلو، هرکله چه له دوی نه يو بدبخته راپاڅيدو. نو رسول د خدائے ورته ووئيل چه خبردار د اخدائے اوښه ده

وَسُقْيٰهَا ۝١٣ فَكَذَّبُوْهُ فَعَقَرُوْهَا ۥ فَدَمْدَمَ عَلَيْهِمْ

او اوبه خښل د دے | نو دوی دروغ وګڼړلو هغه | پس دوی ووژله هغه | نو عذاب راوستلو | په دوی باندے

او د دے د څښلو وار مقرر دے خو دوی پيغمبر دروغژن وګڼړلو او ښه ئے مره کړه، نو الله تعالىٰ پرے د ګناه

رَبُّهُمْ بِذَنْۢبِهِمْ فَسَوّٰىهَا ۝١٤ وَلَا يَخَافُ عُقْبٰهَا ۝١٥

رب د دوی | په وجه د دوی د ګناهونو | بيا ئے برابر کړل دوی | او الله نه ويريږي | د دے د انجام نه

په وجه عذاب راوستلو، نو ټول ئے برابر کړل او الله تعالىٰ د هغوی د بد انجام هيڅ پروا ونه کړه

سُوْرَةُ الَّيْلِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ | بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ | اِحْدٰى وَّعِشْرُوْنَ اٰيَةً وَّرُكُوْعٌ وَّاحِدٌ

سوره ليل په مکه کښے نازل شوه | (شروع) د الله په نامه چه ډير مهربان ډير زيات رحم کوونکے دے | په دے کښے ۲۱ آيتونه او يو رکوع ده

د الله په نامه شروع کوم چه ډير مهربان د ډير زيات رحم خاوند دے

وَالَّيْلِ اِذَا يَغْشٰى ۝١ وَالنَّهَارِ اِذَا تَجَلّٰى ۝٢ وَمَا خَلَقَ الذَّكَرَ

او قسم دے په شپه | هرکله چه دا راخوره شي | او په ورځ | هرکله چه روښانه شي | او په هغه ذات | چه پيدا ئے کړل | نر

قسم دے په شپه چه راخوره شي، او (قسم دے) په ورځ چه روښانه شي، او په هغه خدائے چه نر او ماده ئے پيدا

وَالْاُنْثٰىٓ ۙ﴿۳﴾ اِنَّ سَعْيَكُمْ لَشَتّٰى ۭ﴿۴﴾ فَاَمَّا مَنْ اَعْطٰى وَاتَّقٰى ۙ﴿۵﴾

او ماده | چه بیشکه کوشش ستاسو | مختلف دے | پس | چاچه | (مال) ورکړو | او پرهیزګاری ئے وکړه

کړی دی. چه بیشکه ستاسو کوششونه مختلف دی، نو چاچه (د مال حقونه) ورکړل او پرهیزګار شو

وَصَدَّقَ بِالْحُسْنٰى ۙ﴿۶﴾ فَسَنُيَسِّرُهٗ لِلْيُسْرٰى ۭ﴿۷﴾ وَاَمَّا

او تصدیق ئے وکړو | د ښے خبرے | نو ډیر زر به مونږ آسان کړو ده ته لاره (تلل) | په آسانه لاره باندې | او هغه

او د ښائسته (دین) تصدیق ئے وکړو، نو مونږ به ورته د آسانئ لاره تیاره کړو، او چاچه

مَنْۢ بَخِلَ وَاسْتَغْنٰى ۙ﴿۸﴾ وَكَذَّبَ بِالْحُسْنٰى ۙ﴿۹﴾ فَسَنُيَسِّرُهٗ

څوک چه | شومتیا ئے وکړه | او بے پروا شو | او دروغ ئے وګڼړله | نیکه خبره | نو ډیر زر به مونږ روان کړو دے

شومتیا وکړه او بے پروا شو او د ښائسته (دین) نه ئے انکار وکړو، نو مونږ به ورته د سختئ

لِلْعُسْرٰى ۭ﴿۱۰﴾ وَمَا يُغْنِيْ عَنْهُ مَالُهٗٓ اِذَا تَرَدّٰى ۭ﴿۱۱﴾ اِنَّ عَلَيْنَا

د سختئ طرف ته | او په کار به رانه شی د ده | مال د ده | هر کله چه دے غورزیږی (کنده کښے) | بیشکه | زمونږ په ذمه دی

لار مخکښے کړو او د ده مال به د ده هیڅ په کار رانه شی هر کله چه دے مړ شی. بیشکه هدایت کول زمونږ

لَلْهُدٰى ۝ۖ﴿۱۲﴾ وَاِنَّ لَنَا لَلْاٰخِرَةَ وَالْاُوْلٰى ﴿۱۳﴾ فَاَنْذَرْتُكُمْ نَارًا

لاره ښودل | او بیشکه | مونږ د پاره دی | آخرت | او دنیا | پس ما اُویرولئ تاسو | د اور

کار دے. او آخرت او دُنیا دواړه زمونږ په قبضه کښے دی. نو ما تاسو د هغه اور نه اُویرولئ

تَلَظّٰى ۚ﴿۱۴﴾ لَا يَصْلٰىهَآ اِلَّا الْاَشْقَى ۙ﴿۱۵﴾ الَّذِيْ كَذَّبَ وَتَوَلّٰى ۭ﴿۱۶﴾ وَسَيُجَنَّبُهَا

لمبے وهونکی نه | نه به داخلیږی په دے کښے | مګر | ډیر بد بخته | هغه چه | دروغ ئے وګڼړلو | او مخ ئے واړولو | او ژغورلے به وی له دے نه

چه لمبے وهی، په دے کښے به هغه بد نصیبه سوزی چه انکار ئے کړے دے او مخ ئے اړولے دے او هغه نیکان به ترے

الْاَتْقَى ۙ﴿۱۷﴾ الَّذِيْ يُؤْتِيْ مَالَهٗ يَتَزَكّٰى ۚ﴿۱۸﴾ وَمَا لِاَحَدٍ عِنْدَهٗ مِنْ نِّعْمَةٍ

ډیر پرهیزګار | هغه چه | ورکوی | مال خپل | چه دے پاک شی | او نشته د چا | په ده باندې | څه احسان

نه ارخ ته ساتلے شی چه خپل مالونه د ځان د پاکولو د پاره ورکوی، او د ده سره چا احسان کړے نه وو چه بدل

تُجْزٰٓى ۙ﴿۱۹﴾ اِلَّا ابْتِغَاۗءَ وَجْهِ رَبِّهِ الْاَعْلٰى ۚ﴿۲۰﴾ وَلَسَوْفَ يَرْضٰى ۧ﴿۲۱﴾

چه د هغې بدل ورکړے شی | مګر لټول | رضامندی | د رب خپل | چه لوئے دے | او ډیر زر به | خوشحاله شی

ئے خلاصولو، خو د خپل لوئے رب رضامندئ ئے لټوله، او ډیر زر به (د خپل رب نه) راضی شی.

ع ۱ / ۲۱ / ۱۷

سُوْرَةُ الضُّحٰى مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ	بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ	اِحْدٰى عَشْرَةَ اٰيَةً وَّرُكُوْعٌ وَّاحِدٌ
سورة ضحیٰ په مکه کښے نازل شو	(شروع) د الله په نامه چه لوئے مهربان ډیر زیات رحم کوونکے دے	او په دے کښے ۱۱ آیتونه او یو رکوع ده

د الله په نامه شروع چه لوئے مهربان د ډیر زیات رحم خاوند دے

وَالضُّحٰى ۙ﴿۱﴾ وَالَّيْلِ اِذَا سَجٰى ۙ﴿۲﴾ مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلٰى ۭ﴿۳﴾

قسم دے د ورځے په رڼا | او په شپه | هر کله چه | هغه راخوره شی | چه نه ئے پریښے ته | ستا رب | او نه درنه خفه دے

قسم دے د څاښت په وخت، او په شپه هر کله چه راخوره شی چه نه خو ته خپل رب پریښے ئے او نه درنه ناراضه دے.

وَلَلْاٰخِرَةُ خَيْرٌ لَّكَ مِنَ الْاُوْلٰى ۝٤ وَلَسَوْفَ يُعْطِيْكَ رَبُّكَ

او البته آخرت | بهتر دے | تا دپاره | له دُنیا نه | او ډیر زر به تاته درکړی | ستا ربّ

او تا دپاره آخرت دَ دُنیا نه ډیر بهتر دے ۔ او ډیر زر به درله الله تعالیٰ دومره څهٔ درکړی چه

فَتَرْضٰى ۝٥ اَلَمْ يَجِدْكَ يَتِيْمًا فَاٰوٰى ۝٦ وَوَجَدَكَ ضَآلًّا فَهَدٰى ۝٧

چه ته راضی شے | آیا دهٔ وَنهٔ مونده ته | یو یتیم | بیا ئے ځائے درکړو | او بیائے وُموندلے ته | بے خبره | بیائے درته لاره وښودله

رضا به شے ۔ آیا الله تعالیٰ ته یتیم بیانهٔ موندے نو ځائے ئے درکړو ، او بے لارې کئے وَموندے نو لاره ئے درته سمه کړه

وَوَجَدَكَ عَآئِلًا فَاَغْنٰى ۝٨ فَاَمَّا الْيَتِيْمَ فَلَا تَقْهَرْ ۝٩ وَاَمَّا السَّآئِلَ

او بیائے وُموندلے ته | ضرورت مند | نو غنی ئے کړے | پس څوک چه | یتیم دے | (په دهٔ) سختی مهٔ کوه | او کوم چه | سوال کړے ئے

او محتاجه ئے وُموندلے نو مالداره ئے کړے ، نو یتیم ته قهر مهٔ کوه ، او سوال کړے

فَلَا تَنْهَرْ ۝١٠ وَاَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ ۝١١ ع ١١ ١٨

نو هغهٔ مهٔ رټه | او چه کوم | نعمت دے | ستا دَ رب | هغه بیان کړه

مهٔ رټه او دَ الله تعالیٰ نعمتونه هر چاته اَوروه ۔

سُوْرَةُ اَلَمْ نَشْرَحْ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ | بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ | ثَمَانُ اٰيَاتٍ وَّرُكُوْعٌ وَّاحِدٌ

سورۃ الم نشرح په مکه کښے نازل شو | (شروع) دَ الله په نامه چه ډیر مهربان ډیر زیات رحم کوونکے دے | او په دے کښے اتهٔ آیتونه او یو رکوع ده

دَ الله په نامه شروع کوم چه لوئے مهربان دَ ډیر زیات رحم خاوند دے

اَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ ۝١ وَوَضَعْنَا عَنْكَ وِزْرَكَ ۝٢ الَّذِيْٓ اَنْقَضَ

آیا مونږ نهٔ دهٔ پراخه کړے | تا دپاره | سینه ستا | او مونږ لرے کړو | له تا نه | پیټے ستا | کوم چه | ماته کړے وه

آیا مونږ تاله ستا سینه نهٔ ده پراخه کړے ؟ او له تا نه مو هغه بار لرے کړو چه ستا ملا ئے ماته

ظَهْرَكَ ۝٣ وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ ۝٤ فَاِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ۝٥ اِنَّ

ملا ستا | او اوچت کړو مونږ | دَ پاره ستا | ذکر ستا | نو بیشکه | هرے سختئ سره | آسانی ده | بیشکه

کړے وه ؟ او ستا نوم مونږ نهٔ دے اُوچت کړے ؟ نو بیشکه دَ سختئ سره آسانی راځی . بیشکه چه

مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ۝٦ فَاِذَا فَرَغْتَ فَانْصَبْ ۝٧ وَاِلٰى رَبِّكَ فَارْغَبْ ۝٨ ع ٨ ١٩

هرے سختئ سره | آسانی ده | نو هر کله چه | ته فارغ شے | نو محنت کوه په عبادت کښے | او طرف دَ رب خپل ته | بیا رغبت کوه

دَ سختئ سره آسانی راځی ، نو هر کله چه فارغ شے (دَ عبادت نه) نو بیا محنت کوه په عبادت کښے او خپل رب ته رغبت کوه ۔

سُوْرَةُ التِّيْنِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ | بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ | ثَمَانُ اٰيَاتٍ وَّرُكُوْعٌ وَّاحِدٌ

سورہ تین په مکه کښے نازل شوه | (شروع) دَ الله په نامه چه ډیر مهربان ډیر زیات رحم کوونکے دے | په دے کښے اتهٔ آیتونه او یو رکوع ده

دَ الله په نامه شروع کوم چه لوئے مهربان ډیر زیات رحم خاوند دے

وَالتِّيْنِ وَالزَّيْتُوْنِ ۝١ وَطُوْرِ سِيْنِيْنَ ۝٢ وَهٰذَا الْبَلَدِ الْاَمِيْنِ ۝٣ لَقَدْ

قسم دے په انځر | او په زیتون | او په طور | دَ سینا | او په دے | ښار (مکه) باندے | چه امن والا دے | بیشکه

قسم دے په اینځر او په بښونه او په طورِ سینا او په دے امانتگر ښار (مکه) بیشکه چه

خَلَقْنَا الْاِنْسَانَ فِيْٓ اَحْسَنِ تَقْوِيْمٍ ﴿۴﴾ ثُمَّ رَدَدْنٰهُ اَسْفَلَ سٰفِلِيْنَ ﴿۵﴾

پیدا کړو موږ | انسان | په ډیر ښه | صورت کښې | بیا راوګرځولو موږ دې | ډیر ښکته له ښکتو ښکته پاتې کیدونکو نه

موږ ده انسان په ښه معتدل شکل پیدا کړو ، بیا مو (د بد عمل په وجه) د لاندې نه لاندې مرتبې ته وغورځولو ـ

اِلَّا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ فَلَهُمْ اَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُوْنٍ ﴿۶﴾

مګر هغه خلق چه | ایمان ئې راوړو | او عمل ئې وکړو | نیک | پس د دوئ د پاره | اجر دے | نه ختمیدونکے ـ

خو خوک چه مؤمنان دي ، او نیک کارونه کوي نو هغوئ له داسې بدله مقرر ده چه نه به ختمیږي ـ

فَمَا يُكَذِّبُكَ بَعْدُ بِالدِّيْنِ ﴿۷﴾ اَلَيْسَ اللّٰهُ بِاَحْكَمِ الْحٰكِمِيْنَ ﴿۸﴾

پس څه شیز | دروغجن کوي تا | پس له دې نه | د جزا د ورځې په باره کښې | آیا نه دے | الله | ډیر لوئې حاکم | د ټولو حاکمانو د پاسه

نو (اے انسانه!) د دې نه پس کوم شیز تا د جزا د ورځې دروغ ګڼړلو ته آماده کوي؟ آیا الله د ټولو حاکمانو د پاسه لوئې حاکم نه دے؟

سُوْرَةُ الْعَلَقِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ | بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ | تِسْعَ عَشْرَةَ اٰيَةً وَّرُكُوْعٌ وَّاحِدٌ

سورۀ علق په مکه کښې نازل شوې او | (شروع) د الله په نامه چه ډیر مهربان ډیر زیات رحم کوونکے دے | په دې کښې نولس آیتونه او یوه رکوع ده

د الله په نامه شروع کوم چه ډیر مهربان ډیر زیات رحم خاوند دے

اِقْرَاْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِيْ خَلَقَ ﴿۱﴾ خَلَقَ الْاِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ ﴿۲﴾ اِقْرَاْ

ولوله | په نامه | د رب خپل | هغه ذات | چه پیدا ئې کړل | پیدا ئې کړو | انسان | له چیکه وینې نه | ولوله

اے پیغمبره! د خپل رب په نوم قرآن لوله چه مخلوق ئې پیدا کړے دے ، انسان ئې د چیکه وینې نه پیدا کړے دے ته قرآن

وَرَبُّكَ الْاَكْرَمُ ﴿۳﴾ الَّذِيْ عَلَّمَ بِالْقَلَمِ ﴿۴﴾ عَلَّمَ الْاِنْسَانَ مَا

او ستا رب | ډیر زیات کریم دے | هغه ذات | چه ښوولې ئې دي | په قلم سره | زده ئې کړل | انسان ته | هغه څه

لوله او ستا رب ډیر کریم دے ـ هغه ذات دے چه د قلم په ذریعه ئې لیکل ښودلي دي ـ انسان ته ئې هغه څه ښودلي

لَمْ يَعْلَمْ ﴿۵﴾ كَلَّآ اِنَّ الْاِنْسَانَ لَيَطْغٰٓى ﴿۶﴾ اَنْ رَّاٰهُ اسْتَغْنٰى ﴿۷﴾ اِنَّ

چه هغه پرې نه پوهیدو | هرګز نه | بیشکه | انسان | سرکشي کوي | چه ووینې د خپل ځان | بې پروا | بیشکه

دي چه ورته معلوم نه وو ، رښتیا دا ده چه انسان له حده تیریږي ، هر کله چه ځان مالدار ووینې ، بیشکه ستا

اِلٰى رَبِّكَ الرُّجْعٰى ﴿۸﴾ اَرَءَيْتَ الَّذِيْ يَنْهٰى ﴿۹﴾ عَبْدًا اِذَا

طرف د رب ستا ده | واپسي | آیا تا ولیدلو | هغه کس چه | منع کوي | یو بنده | هر کله چه

رب ته د هر چا واپسي ده ، تا هغه سړے ولیدو چه (د الله نیک) بنده د مونځ نه منع

صَلّٰى ﴿۱۰﴾ اَرَءَيْتَ اِنْ كَانَ عَلَى الْهُدٰٓى ﴿۱۱﴾ اَوْ اَمَرَ بِالتَّقْوٰى ﴿۱۲﴾ اَرَءَيْتَ

هغه مونځ کوي | آیا ولیدلو تا | که چرې هغه وي | په هدایت باندې | یا حکم ورکوي | د پرهیزګارۍ | آیا تا ولیدلو

کوي؟ ـ ګوره که دا (منع شوے) سړے په هدایت وي ـ یا د تقوی تعلیم ورکوي ، ګوره که دا (منع کوونکے)

اِنْ كَذَّبَ وَتَوَلّٰى ﴿۱۳﴾ اَلَمْ يَعْلَمْ بِاَنَّ اللّٰهَ يَرٰى ﴿۱۴﴾ كَلَّا لَئِنْ

که چرې | هغه دروغ وګڼړي | او مخ واړوي | نو آیا دے نه پوهیږي | چه الله | ګوري | هرګز نه | که چرې

منکر وي او مخ ئې (د حق نه) ګرځولے وي ، آیا دے نه پوهیږي چه الله هر څه ویني؟ خبردار که دے

لَمْ يَنْتَهِ لَنَسْفَعًا بِالنَّاصِيَةِ ﴿١٥﴾ نَاصِيَةٍ كَاذِبَةٍ خَاطِئَةٍ ﴿١٦﴾ فَلْيَدْعُ

منع نهٔ شو دے | نو موږ به ضرور راکاږو | د تندی ویښتو نه (په زور) | تندے | د دروغژن | خطاکار | نو راوبولي

منع نهٔ شو ، نو موږ به ئے د تندي نه راکاږو ، هغه تندے چه دروغژن خطاکار دے ، نو دے دِ خپل

نَادِيَهُ ﴿١٧﴾ سَنَدْعُ الزَّبَانِيَةَ ﴿١٨﴾ كَلَّا لَا تُطِعْهُ وَاسْجُدْ وَاقْتَرِبْ ﴿١٩﴾ ع السجدة

د خپل مجلس خلق | موږ به راوبلو | د دوزخ فرښتے | هرگز نه ! | مه منه وینا د ده | او سجده کوه | او نزدے شه

ملگری راوغواړی ، موږ به د دوزخ فرښتے راوغواړو ، خبردار ! د ده خبره ونهٔ منے او سجدے کوه او الله ته ځان نزدے کوه

سُوْرَةُ الْقَدْرِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ | بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ | خَمْسُ اٰيٰتٍ وَّرُكُوْعٌ وَّاحِدٌ

سوره قدر په مکه کښے نازل شو | (شروع) د الله په نامه چه ډیر مهربانه ډیر زیات رحم کوونکے دے | او په دے کښے پنځه آیتونه او یو رکوع ده

د الله په نامه شروع کوم چه ډیر مهربان ډیر زیات رحم خاوند دے

اِنَّآ اَنْزَلْنٰهُ فِيْ لَيْلَةِ الْقَدْرِ ﴿١﴾ وَمَآ اَدْرٰىكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ ﴿٢﴾

بیشکه موږ نازل کړو (دا قرآن) | په شپه د قدر کښے | او تا ته څهٔ معلومه ده | چه څهٔ ده | شپه د قدر ؟

موږ دا کتاب د قدر په شپه دا کوز کړے دے ، او تا ته څهٔ معلومه ده چه د قدر شپه څومره (اوچته) ده ؟

لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِّنْ اَلْفِ شَهْرٍ ﴿٣﴾ تَنَزَّلُ الْمَلٰٓئِكَةُ وَالرُّوْحُ فِيْهَا

شپه د قدر | غوره ده | له زرو | میاشتو نه | بښکته راځی | فرښتے | او روح (جبرائیل) | په دے کښے

د قدر شپه د زرو میاشتو نه بهتره ده ، په دے کښے فرښتے او روح (جبرائیل) د الله په حکم هر

بِاِذْنِ رَبِّهِمْ مِنْ كُلِّ اَمْرٍ ﴿٤﴾ سَلٰمٌ هِيَ حَتّٰى مَطْلَعِ الْفَجْرِ ﴿٥﴾

په حکم | د رب خپل | د هر کار په حقله | ټوله سلامتی ده | دا قائمه | تر صبا ختو پورے وی

امر خیر سره راکوزیږی ، ټوله سلامتی ده ، دا شپه تر صبا ختو پورے قائمه وی .

سُوْرَةُ الْبَيِّنَةِ مَدَنِيَّةٌ وَّهِيَ | بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ | ثَمَانُ اٰيٰتٍ وَّرُكُوْعٌ وَّاحِدٌ

سوره بیّنه په مدینه کښے نازل شو | (شروع) د الله په نامه چه ډیر مهربانه ډیر زیات رحم کوونکے دے | او په دے کښے اته آیتونه او یو رکوع ده

د الله په نامه شروع کوم چه ډیر مهربانه ډیر زیات رحم خاوند دے

لَمْ يَكُنِ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْ اَهْلِ الْكِتٰبِ وَالْمُشْرِكِيْنَ مُنْفَكِّيْنَ

نهٔ ؤو | هغه خلق | چه کافران دی | له اهل کتابو نه | او مشرکان | جدا کیدونکی

کافران اهل کتاب او مشرکان ټول (د خپل باطل دین نه) جُدا کیدونکی نه ؤو ،

حَتّٰى تَاْتِيَهُمُ الْبَيِّنَةُ ﴿١﴾ رَسُوْلٌ مِّنَ اللّٰهِ يَتْلُوْا صُحُفًا

تر دے چه | راغے دوی ته | ښکاره دلیل | (یعنی) یو رسول | د الله له طرف نه | چه لولی | صحیفے

تر څو چه ښکاره دلیل ورته راغلے نهٔ وے ، یعنی د الله رسول چه پاکیزه صحیفے ورته د لولی

مُّطَهَّرَةً ﴿٢﴾ فِيْهَا كُتُبٌ قَيِّمَةٌ ﴿٣﴾ وَمَا تَفَرَّقَ الَّذِيْنَ اُوْتُوا

پاکیزه | په هغے کښے | حکمونه دی | سم درست | او نهٔ | شول جدا | هغه خلق چه | ورکړے شوے وو

چه په هغے کښے سم درست (د دین) حکمونه لیکلی وی او کتابیان خو د هغے نه پس د یو بل نه جدا شوی وو

الْكِتٰبَ اِلَّا مِنْۢ بَعْدِ مَا جَآءَتْهُمُ الْبَيِّنَةُ ﴿۴﴾ وَمَآ اُمِرُوْٓا اِلَّا لِيَعْبُدُوا

كتاب | مګر | پس له هغه نه | چه | راغې دوئ ته | ښکاره دليل | او حکم نه ؤ شوے دوئ ته | مګر دا چه عبادت د کوی

چه څرګند دليل ورته راغلے وو ، او دوئ ته څو فقط دا حکم شوے وو چه د الله

اللّٰهَ مُخْلِصِيْنَ لَهُ الدِّيْنَ ۙ حُنَفَآءَ وَيُقِيْمُوا الصَّلٰوةَ

د الله | په خالص کولو | د هٔ د پاره | دين | چه يو طرف ته ځيز شي | او چه قائموی د | مونځ

عبادت د کوی ، دين د خالص د هغهٔ منی ، د باطل نه د حق ته مخ ګرځوی ، او مونځ د کوی

وَيُؤْتُوا الزَّكٰوةَ وَذٰلِكَ دِيْنُ الْقَيِّمَةِ ﴿۵﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْ اَهْلِ الْكِتٰبِ

او ورکوی د | زکوٰة | او هم دا دے | دين | مضبوط | بيشکه هغه خلق چه | کافران شول | له اهل کتاب نه

او زکوٰة د ورکوی او هم دا رښتينے (سم) دين دے ، بيشکه چا چه انکار کړے دے که اهل کتاب دی

وَالْمُشْرِكِيْنَ فِيْ نَارِ جَهَنَّمَ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا ؕ اُولٰٓئِكَ هُمْ شَرُّ

او له مشرکانو نه | په اور کښے (به وی) | د دوزخ | هميشه به وی | په هغه کښے | هم دا خلق دی | بد ترين

او که مشرکان دی ، د دوزخ په اور کښے به تل تر تله پراته وی ، او دوئ په ټولو کښے خراب

الْبَرِيَّةِ ؕ ﴿۶﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ ۙ اُولٰٓئِكَ هُمْ خَيْرُ

مخلوق | بيشکه | هغه خلق | چه ايمان ئے راوړو | او عمل ئے وکړو | نيک | هم دا خلق دی | بهترين

خلق دی . بيشکه چا چه ايمان راوړے دے ، او نيک کارونه ئے کړی دی ، هغوئ په ټولو کښے ښهٔ

الْبَرِيَّةِ ؕ ﴿۷﴾ جَزَآؤُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنّٰتُ عَدْنٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا

مخلوق | بدله د دوئ | د دوئ د رب سره | باغونه دی | د هميشه اوسيدو | بهيږی به | لاندې د هغے نه

خلق دی ، د هغوئ بدله د هغوئ د رب سره د هميشه اوسيدو باغونه دی ، چه د هغے لاندې به ويالے

الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَآ اَبَدًا ؕ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُمْ وَرَضُوْا عَنْهُ ؕ ذٰلِكَ

نهرونه | هميشه به وی | په هغه کښے | هميشه | راضی شو الله | له دوئ نه | او راضی شول دوئ | له هغهٔ نه | دا (وعده)

بهيږی ، هميشه به په کښے اوسيږی ، الله به د هغوئ نه رضا وی او هغوئ به د الله نه راضی وی ، دا

ع ۸ / ۲۳ لِمَنْ خَشِيَ رَبَّهٗ ﴿۸﴾

د هغه چا د پاره ده | چه ويريږی | د خپل رب نه

(مرتبه) هغه چا د پاره ده چه د خپل رب نه ويريږی .

سُوْرَةُ الزِّلْزَالِ مَدَنِيَّةٌ وَّهِيَ | بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ | ثَمَانُ اٰيٰتٍ وَّرُكُوْعٌ وَّاحِدٌ

سوره زلزال په مدينه کښے نازل شو | (شروع) د الله په نامه چه ډير مهربان ډير زيات رحم کوونکے دے | او په دے کښے اته آيتونه او يو رکوع ده

د الله په نامه شروع کوم چه لوئے مهربان ډير زيات رحم خاوند دے

اِذَا زُلْزِلَتِ الْاَرْضُ زِلْزَالَهَا ﴿۱﴾ وَاَخْرَجَتِ الْاَرْضُ اَثْقَالَهَا ﴿۲﴾ وَقَالَ

هر کله چه وخوزولے شی | زمکه | په خوزولو د هٔ سره | او بهر ته راوباسی | زمکه | بوجونه خپل | او وبه وائی

هغهٔ وخت چه زمکه زلزلے سره ؤ جرقولے شی ، او زمکه خپل بارونه بهر ته راوباسی اوانسان به ووائی

الْإِنسَانُ مَا لَهَا ﴿٣﴾ يَوْمَئِذٍ تُحَدِّثُ أَخْبَارَهَا ﴿٤﴾ بِأَنَّ رَبَّكَ

انسان | چه په دې څه شوي دي؟ | په دغه ورځ به | دا بیان کړي | خپل خبرونه | ځکه چه | ستا رب به

چه په دې زمکه څه چل وشو؟ په دغه ورځ به زمکه خپل ټول حالونه ووائي، ځکه چه ستا رب به

أَوْحَىٰ لَهَا ﴿٥﴾ يَوْمَئِذٍ يَصْدُرُ النَّاسُ أَشْتَاتًا لِّيُرَوْا أَعْمَالَهُمْ ﴿٦﴾

وحي وکړي | دې طرف ته | په دغه ورځ به | بېرته راوځي | خلق | ډلې ډلې | چه وښودلے شي دوي ته | عملونه د دوي

ورته حکم ورکړے وي، په دغه ورځ به خلق ټولی ټولی راوځي، چه خپل عملونه ورته وښودلے شي

فَمَن يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ ﴿٧﴾ وَمَن يَعْمَلْ

پس څوک چه | وکړي | په اندازه | د یوې ذرې | نیکي | دے به هغه ووینی | او څوک چه | وکړي

نو چا چه د یوې ذرې هومره نیکي کړې وي، هغه به ووینی، او چا چه د یوې ذرې هومره

مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ ﴿٨﴾ ع ٨ / ٢٢

برابر | د یوې ذرې | بدي | هغه به (هم) دې ووینی

بدي کړې وي، هغه به ووینی،

سُورَةُ الْعٰدِيٰتِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ | بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ | إِحْدٰى عَشْرَةَ اٰيَةً وَّرُكُوْعٌ وَّاحِدٌ

سوره عادیات په مکه کښې نازل شوې | (شروع) د الله په نامه چه ډیر مهربان ډیر زیات رحم کوونکے دے | او په دې کښې یوولس آیتونه او یو رکوع ده

د الله په نامه شروع کوم چه لوئے مهربان او ډیر زیات رحم خاوند دے

وَالْعَادِيَاتِ ضَبْحًا ﴿١﴾ فَالْمُورِيَاتِ قَدْحًا ﴿٢﴾ فَالْمُغِيرَاتِ

قسم دې په تیز زغلیدونکو اسونو | چه پرشیږي | بیا د اور په راویستونکو | چه نوکه وجنګوي | بیا په حمله کوونکو

قسم دے په پوره وهونکو اسونو چه پرشیږي، نو په څپو وهلو د اور بڅري غورزوي نو د صبا په وخت په دښمن حمله

صُبْحًا ﴿٣﴾ فَأَثَرْنَ بِهِ نَقْعًا ﴿٤﴾ فَوَسَطْنَ بِهِ جَمْعًا ﴿٥﴾ إِنَّ

د صبا په وخت کښې | نو اوچتوي | په دې سره | ګرد | بیا هغه دننه ورننوزي | دغه وخت | په فوج کښې | بیشکه

کوي، نو هغه وخت ګرد اوچتوي، نو د دښمن مینځ ته ورننوزي، بیشکه چه

الْإِنسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُودٌ ﴿٦﴾ وَإِنَّهُ عَلَىٰ ذَٰلِكَ لَشَهِيدٌ ﴿٧﴾ وَإِنَّهُ لِحُبِّ

انسان | د خپل رب | ډیر ناشکره دے | او بیشکه دے | په دې (ناشکري) | ګواه دے | او بیشکه دے | په محبت کښې

انسان د خپل رب ناشکري کوي. او دے پخپله په دې خپلې ناشکرۍ ګواه دے. او دے د مال په

الْخَيْرِ لَشَدِيدٌ ﴿٨﴾ أَفَلَا يَعْلَمُ إِذَا بُعْثِرَ مَا فِي الْقُبُورِ ﴿٩﴾

د مال | ډیر سخت دے | پس آیا دے نه پوهیږي | هر کله چه راپاڅولے شي | هغه څه | چه په قبرونو کښې دي

مینه کښې ډیر سخت دے، آیا دهٔ ته معلومه نهٔ ده چه هر کله د قبرونو نه مړي راپاڅولے شي

وَحُصِّلَ مَا فِي الصُّدُورِ ﴿١٠﴾ إِنَّ رَبَّهُم بِهِمْ يَوْمَئِذٍ لَّخَبِيرٌ ﴿١١﴾ ع ١١ / ٢٥

او راښکاره کړے شي | هغه څه | چه په سینو کښې دي | بیشکه | رب د دوي | له دوي نه | په دغه ورځ | خبردار دے

او د سینو پټ رازونه څرګند کړے شي؟ نو په دغه ورځ الله تعالیٰ د دوي په حال ښهٔ خبر دے.

سُوْرَةُ الْقَارِعَةِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ | بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ | اِحْدٰى عَشْرَةَ اٰيَةً وَّرُكُوْعٌ وَّاحِدٌ

سورة قارعه په مکه کښې نازل شو | (شروع) د الله په نامه چه لوئے مهربان ډیر زیات رحم کوونکے دے | او په دې کښې یولس آیتونه او یو رکوع ده

د الله په نامه شروع کوم چه لوئے مهربان ډیر زیات رحم خاوند دے

اَلْقَارِعَةُ ۝۱ مَا الْقَارِعَةُ ۝۲ وَمَآ اَدْرٰىكَ مَا الْقَارِعَةُ ۝۳ يَوْمَ

هغه ټکوونکے | څۀ ده هغه ټکوونکے؟ | او تا ته څۀ معلومه ده | چه څۀ ده هغه ټکوونکے؟ | په دغه ورځ

هغه ټکوونکے څۀ ده هغه ټکوونکے؟ او تا ته معلومه ده چه هغه ټکوونکے څۀ ده؟ په دغه

يَكُوْنُ النَّاسُ كَالْفَرَاشِ الْمَبْثُوْثِ ۝۴ وَتَكُوْنُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ

چه وی به | خلق | په شان د پتنګانو | خوره شوې | او شی به | غرونه | په شان د وړی

ورځ به بنیادم د خورو ورو پتنګانو په شان ګرځی ، او غرونه به د شینډلے شوے رنګینې وړۍ غوندې

الْمَنْفُوْشِ ۝۵ فَاَمَّا مَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِيْنُهٗ ۝۶ فَهُوَ فِيْ عِيْشَةٍ

شینډلے شوے | پس | هغه څوک چه | درنے شوے | تلے (د نیکو) د ده | پس هغه به | په ګزران

الوزی ، نو د چا (د نیکو عملونو) تول چه درونډ وخیژی هغه به ښۀ په مزه کښې

رَّاضِيَةٍ ۝۷ وَاَمَّا مَنْ خَفَّتْ مَوَازِيْنُهٗ ۝۸ فَاُمُّهٗ هَاوِيَةٌ ۝۹

خوښه کښې وی | او | هغه | څوک چه | سپکے شولے | تلے (د نیکو) د ده | نو د هغه ځائے به | هاویه وی

وی ، او د چا (د نیکو عملونو) تول چه سپک وُخیژی ، د هغۀ ځائے به هاویه وی۔

وَمَآ اَدْرٰىكَ مَا هِيَهْ ۝۱۰ نَارٌ حَامِيَةٌ ۝۱۱

او تا ته څۀ معلومه ده | چه څۀ ده هغه؟ | هغه اور دے | ګرم

او تا ته معلومه ده چه هاویه څۀ ځائے دے؟ هغه یو ګرم اور دے

سُوْرَةُ التَّكَاثُرِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ | بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ | ثَمَانُ اٰيَاتٍ وَّرُكُوْعٌ وَّاحِدٌ

سوره تکاثر په مکه کښې نازل شوې | (شروع) د الله په نامه چه لوئے مهربان ډیر زیات رحم کوونکے دے | په دې کښې اته آیتونه او یو رکوع ده

د الله په نامه شروع کوم چه لوئے مهربان ډیر زیات رحم خاوند دے

اَلْهٰىكُمُ التَّكَاثُرُ ۝۱ حَتّٰى زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ ۝۲ كَلَّا سَوْفَ

غافله کړئ تاسو | د مال ډیرولو (حرص) | تر دے چه | وُرسیدلئ تاسو | قبرونو ته | هرګز نه | زر به

د مال ډیرولو حرص تاسو غافل ساتی۔ تر دے چه تاسو قبرونو ته وُرسیږئ ، خبردار زر به

تَعْلَمُوْنَ ۝۳ ثُمَّ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُوْنَ ۝۴ كَلَّا لَوْ تَعْلَمُوْنَ

تاسو پوهه شئ | بیا | هرګز نه | زر به | تاسو پوهه شئ | هرګز نه | که چرے | تاسو پوهه شئ

پوهه شئ ، بیا یاد لرئ زر به پوهه شئ ، هرګز نه! که تاسو خپل انجام په یقینی طور پېژندلے

عِلْمَ الْيَقِيْنِ ۝۵ لَتَرَوُنَّ الْجَحِيْمَ ۝۶ ثُمَّ لَتَرَوُنَّهَا

په یقینی طور باندې | تاسو به خامخا وګورئ | دوزخ | بیا | خامخا به تاسو وُوینئ هغه

نو (دا سے به هو نه کول)۔ تاسو به ضرور په خپلو سترګو دوزخ ووینئ ، بیا به هغه خامخا د یقین

عَيْنَ الْيَقِيْنِ ﴿۷﴾ ثُمَّ لَتُسْـَٔلُنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيْمِ ﴿۸﴾ ع ۸ ۴۷

دَ يقين په سترګه | بيا به | خامخا له تاسو څخه پوښتنه وکړې شي | په دغه ورځ | دَ نعمتونو په باره کښې

په سترګو وُ وينئ ، بيا به په دغه ورځ تاسو نه دَ نعمتونو په حقله تپوس کيږي.

سُوْرَةُ الْعَصْرِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ | بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ | ثَلٰثُ اٰيٰتٍ وَّرُكُوْعٌ وَّاحِدٌ

سُورهٔ عصر په مکه کښې نازل شوې او | (شروع) دَ الله په نامه چه ډير مهربان او ډير زيات رحم کوونکې دے | په دې کښې درې آيتونه او يو رکوع ده

دَ الله په نامه شروع کوم چه ډير مهربان او ډير زيات رحم خاوند دے

وَالْعَصْرِ ﴿۱﴾ اِنَّ الْاِنْسَانَ لَفِيْ خُسْرٍ ﴿۲﴾ اِلَّا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا

قسم دے په زمانه | چه بيشکه | انسان | خامخا په نقصان کښې دے | مګر | هغه خلق چه | ايمان ئې راوړو | او عمل ئې وکړو

قسم دے په زمانه چه يقيناً انسان ډير په تاوان کښې پروت دے ، سوا دَ هغه خلقو نه چه ايمان ئې راوړے دے، او نيک

الصّٰلِحٰتِ وَتَوَاصَوْا بِالْحَقِّ ۙ۬ وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ ﴿۳﴾ ع ۱ ۴۸

نيک | او يو بل ته ئې وصيت وکړو | دَ حق دين | او وصيت ئې وکړو | دَ صبر

کارونه ئې کړي دي او يو بل ته دَ حق تلقين کوي او صبر نه دَ کار اخستو تاکيد کوي

سُوْرَةُ الْهُمَزَةِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ | بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ | تِسْعُ اٰيٰتٍ وَّرُكُوْعٌ وَّاحِدٌ

سورهٔ همزه په مکه کښې نازل شوې او | (شروع) دَ الله په نامه چه لوئے مهربان ډير زيات رحم کوونکے دے | په دې کښې نهه آيتونه او يو رکوع ده

دَ الله په نامه شروع کوم چه ډير مهربان دَ ډير زيات رحم خاوند دے

وَيْلٌ لِّكُلِّ هُمَزَةٍ لُّمَزَةِ ﴿۱﴾ الَّذِيْ جَمَعَ مَالًا

هلاکت دے | دَ هر | عيب کوونکي | غيبت کوونکي (دَ پاره) | هغه څوک چه | جمع کوي | مال

خرابي ده هر هغه چا دَ پاره چه طعنه ورکوي او غيبت کوي چه مال را جمع کوي او هغه

وَّعَدَّدَهٗ ﴿۲﴾ يَحْسَبُ اَنَّ مَالَهٗٓ اَخْلَدَهٗ ﴿۳﴾ كَلَّا

او شميري هغه | دے خيال کوي | چه بيشکه | مال دَ دهٔ به | هميشه ژوندے وُساتي دے | هرګز نه

بيا بيا شميري. هغه دا خيال کوي چه دَ هغهٔ مال به هميشه دَ هغهٔ سره وي. هيچرے نه

لَيُنْۢبَذَنَّ فِي الْحُطَمَةِ ﴿۴﴾ وَمَآ اَدْرٰىكَ مَا الْحُطَمَةُ ﴿۵﴾

دے به غورزولے شي | په "حطمه" کښې | او | تا ته څهٔ معلومه ده | چه حطمه څهٔ څيز دے؟

هغه به يقيناً په "حطمه" کښې غورزولے شي او تا ته معلومه ده چه حطمه څنګه ځائے دے

نَارُ اللّٰهِ الْمُوْقَدَةُ ﴿۶﴾ الَّتِيْ تَطَّلِعُ عَلَى الْاَفْـِٕدَةِ ﴿۷﴾ اِنَّهَا عَلَيْهِمْ

اور دَ الله دے | بل شوے | هغه چه | ور رسيږي به | زړونو ته | بيشکه هغه به | په دوئي باندې

(هغه) دَ الله تعالیٰ اور دے چه (دَ دهٔ په حکم) بل شوے دے چه زړونو ته به ورننوزي ، دا اور به ورپسې (دَ هر

مُّؤْصَدَةٌ ﴿۸﴾ فِيْ عَمَدٍ مُّمَدَّدَةٍ ﴿۹﴾ ع ۱ ۴۹

بند کړے شي | په دنګو دنګو ستنو کښې

طرف نه) بند کړے شي، په دنګو دنګو ستنو پورے (به تړلے شوي وي)

سُوْرَةُ الْفِيْلِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ | بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ | خَمْسُ اٰيَاتٍ وَّرُكُوْعٌ وَّاحِدٌ

سورهٔ فیل په مکه کښې نازل شو | (شروع) دَ الله په نامه چه ډېر مهربان ډېر زيات رحم کوونکے دے | او په دے کښې پنځه آيتونه او يو رکوع دهٔ

دَ الله په نامه شروع کوم چه ډېر مهربان ډېر زيات رحم خاوند دے

اَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِاَصْحٰبِ الْفِيْلِ ﴿١﴾ اَلَمْ يَجْعَلْ

آيا نهٔ دی کتلی تا | چه څنګه | معامله وکړه | ستا رب | دَ خاوندانو دَ هاتيانو سره | آيا نهٔ وو کړے دهٔ

آيا تا ته معلومه نهٔ ده چه ستا رب دَ هاتيانو دَ خاوندانو سره څهٔ وکړل ؟ آيا الله تعالیٰ دَ هغوئ

كَيْدَهُمْ فِيْ تَضْلِيْلٍ ﴿٢﴾ وَّاَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيْرًا اَبَابِيْلَ ﴿٣﴾ تَرْمِيْهِمْ

تدبير دَ دوئ | بے کاره | او راوے ليږل | په دوئ باندې | مارغان | تولی تولی | چه ويشتل يې په دوئ

ټول تدبيرونه ناکامه نهٔ کړل ، او الله تعالیٰ په هغوئ ټولی ټولی مارغان راوليږل چه په هغوئ به ئے

بِحِجَارَةٍ مِّنْ سِجِّيْلٍ ﴿٤﴾ فَجَعَلَهُمْ كَعَصْفٍ مَّاْكُوْلٍ ﴿٥﴾

کانړی | په اور کښې دَ پخے شوے خاورے جوړ شوی | نو ځکه ئے کړل دوئ | په شان دَ بوسو | خوړلے شوو

دَ بره نه دَ کانړو ګټکی راويشتل ، بيا الله تعالیٰ هغوئ دَ خوړلے شوو بوسو په شان کړل

سُوْرَةُ قُرَيْشٍ مَّكِّيَّةٌ وَّهِيَ | بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ | اَرْبَعُ اٰيَاتٍ وَّرُكُوْعٌ وَّاحِدٌ

سورهٔ قريش په مکه کښې نازل شو | (شروع) دَ الله په نامه چه ډېر مهربان ډېر زيات رحم کوونکے دے | او په دے کښې څلور آيتونه او يو رکوع دهٔ

دَ الله په نامه شروع کوم چه ډېر مهربان ډېر زيات رحم خاوند دے

لِاِيْلٰفِ قُرَيْشٍ ﴿١﴾ اٖلٰفِهِمْ رِحْلَةَ الشِّتَآءِ وَالصَّيْفِ ﴿٢﴾ فَلْيَعْبُدُوْا

عادت شوی دی | قريش | عادت شوی دَ دوئ | سفر سره | دَ ژمی | او دَ اوړی | پکار دی چه دوی عبادت وکړی

قريش عادت شوی دی - يعنی دَ ژمی او دَ اوړی دَ سفر سره عادت شوی دی ، نو هغوئ له پکار دی چه دَ دے

رَبَّ هٰذَا الْبَيْتِ ﴿٣﴾ الَّذِيْٓ اَطْعَمَهُمْ مِّنْ جُوْعٍ ۙ وَّاٰمَنَهُمْ مِّنْ خَوْفٍ ﴿٤﴾

دَ رب | دَ دے | کور | چا چه | طعام ورکړو دوئ ته | په لوږه کښې | او امن ئے ورکړو دوئ ته | له وېرے نه

کور (کعبه) دَ رب عبادت کوی چه دَ لوږے په حال کښې ئے روزی ورکړے ده او دَ هرے وېرے نه ئے په امان کړی دی

سُوْرَةُ الْمَاعُوْنِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ | بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ | سَبْعُ اٰيَاتٍ وَّرُكُوْعٌ وَّاحِدٌ

سورهٔ ماعون په مکه کښې نازل شو | (شروع) دَ الله په نامه چه ډېر مهربان ډېر زيات رحم کوونکے دے | او په دے کښې اووهٔ آيتونه او يو رکوع ده

دَ الله په نامه شروع کوم چه ډېر مهربان ډېر زيات رحم خاوند دے

اَرَءَيْتَ الَّذِيْ يُكَذِّبُ بِالدِّيْنِ ﴿١﴾ فَذٰلِكَ الَّذِيْ يَدُعُّ الْيَتِيْمَ ﴿٢﴾

آيا تا ليدلے دے | هغه څوک چه | دروغ ګڼړی | ورځ دَ جزا ؟ | پس هم دا دے | هغه کس چه | دِيکے ورکوی | يتيم له

آيا تا هغه څوک ليدلے دے چه دَ جزا ورځ دروغ ګڼړی؟ دا هغه څوک دے چه يتيم له دِيکے ورکوی

وَلَا يَحُضُّ عَلٰى طَعَامِ الْمِسْكِيْنِ ﴿٣﴾ فَوَيْلٌ لِّلْمُصَلِّيْنَ ﴿٤﴾

او ترغيب نهٔ ورکوی | دَ خوراک ورکولو | مسکين ته | پس تباهی ده | هغه مونځ ګذارو دَ پاره

او مسکين ته دَ خوراک ورکولو ترغيب نهٔ ورکوی ، نو داسے مونځ ګذارو له بربادی ده-

الَّذِيْنَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُوْنَ ۝۵ الَّذِيْنَ هُمْ يُرَآءُوْنَ ۝۶

چه هغوئ | له مونځونوخپلونه | غافله دی | هغه خلق چه | ریا کوی

چه د خپلو مونځونو نه بے خبره دی (یعنی) هغه خلق چه ریاکاری کوی

وَيَمْنَعُوْنَ الْمَاعُوْنَ ۝۷

او منع کوی | د عام ضرورت څیز

او د عام ضرورت څیز (حاجت مند له) نهٔ ورکوی

سُوْرَةُ الْكَوْثَرِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ | بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ | ثَلٰثُ اٰيَاتٍ وَّرُكُوْعٌ وَّاحِدٌ

سورة کوثر په مکه کښے نازل شوه او | (شروع) د الله په نامه چه ډیر مهربان ډیر زیات رحم کوونکے دے | په دے کښے درے آیتونه او یو رکوع ده

د الله په نامه شروع کوم چه ډیر مهربان ډیر زیات رحم ځاوند دے

اِنَّآ اَعْطَيْنٰكَ الْكَوْثَرَ ۝۱ فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَانْحَرْ ۝۲ اِنَّ

بیشکه | موږ درکړو تاته | "کوثر" | پس مونځ وکړه | د خپل رب | او قربانی وکړه | بیشکه

یقیناً موږ تاله ډیرخهٔ درکړی دی ۔ نو ته خپل رب ته مونځ کوه ، او قربانی کوه بیشکه

شَانِئَكَ هُوَ الْاَبْتَرُ ۝۳

دښمن ستا | هم دے دے | بے نامے بے نخښے

ستا دښمن به بے نامے او بے نخښے وی

سُوْرَةُ الْكٰفِرُوْنَ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ | بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ | سِتُّ اٰيَاتٍ وَّرُكُوْعٌ وَّاحِدٌ

سورة کافرون په مکه کښے نازل شو | (شروع) د الله په نامه چه ډیر مهربان ډیر زیات رحم کوونکے دے | او په دے کښے شپږ آیتونه او یوه رکوع ده

د الله په نامه شروع کوم چه ډیر مهربان ډیر زیات رحم ځاوند دے

قُلْ يٰاَيُّهَا الْكٰفِرُوْنَ ۝۱ لَآ اَعْبُدُ مَا تَعْبُدُوْنَ ۝۲

ووایه | اے | کافرانو! | زهٔ عبادت نهٔ کوم | د هغه څه چه | تاسو ئے عبادت کوئ ۔

ته ووایه! چه اے کافرانو! د کومو بتانو چه تاسو عبادت کوئ زهٔ د هغے عبادت نهٔ کوم ،

وَلَآ اَنْتُمْ عٰبِدُوْنَ مَآ اَعْبُدُ ۝۳ وَلَآ اَنَا عَابِدٌ

او نهٔ تاسو | عبادت کوونکی یئ | د هغه چا چه زهٔ ئے عبادت کوم | او نهٔ زهٔ | عبادت کوونکے یم

او نهٔ تاسو د هغه الله عبادت کوئ د کوم چه زهٔ عبادت کوم ، او نهٔ به زهٔ چرے د هغه (معبودانو) عبادت وکړم

مَّا عَبَدْتُّمْ ۝۴ وَلَآ اَنْتُمْ عٰبِدُوْنَ مَآ اَعْبُدُ ۝۵ لَكُمْ

د هغه څه | چه تاسو ئے عبادت کوئ | او نهٔ تاسو | عبادت کوونکی یئ | د هغه چا چه عبادت ئے کوم زهٔ | تاسو د پاره

د کومو چه تاسو عبادت کوئ ۔ او نهٔ تاسو د هغه چا عبادت کوونکی یئ د کوم چه زهٔ عبادت کوم ، تاسو د پاره

دِيْنُكُمْ وَلِيَ دِيْنِ ۝۶

ستاسو دین دے | او ما د پاره | زما دین

ستاسو دین دے او ما د پاره زما دین ۔

سُوْرَةُ النَّصْرِ مَدَنِيَّةٌ وَّهِيَ | بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ | ثَلٰثُ اٰيَاتٍ وَّرُكُوْعٌ وَّاحِدٌ

سوره نصر په مدینه کښې نازل شو | (شروع) د الله په نامه چه ډېر مهربان ډیر زیات رحم کوونکے دے | او په دې کښې درې آیتونه او یو رکوع ده

د الله په نامه شروع کوم چه ډېر مهربان د ډیر زیات رحم خاوند دے

اِذَا جَآءَ نَصْرُ اللّٰهِ وَالْفَتْحُ ۝١ وَرَاَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُوْنَ فِيْ دِيْنِ

هر کله چه راورسیږي | مدد د الله | او فتح | او تا ولیدل | خلق | چه ننوتي داخلیږي | په دین کښې

څه وخت چه د الله مدد راورسیږي او (مکه) فتح (شوه) او تا ولیدل چه خلق د الله په دین کښې ډلې ډلې

اللّٰهِ اَفْوَاجًا ۝٢ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْهُ ۗ اِنَّهٗ

د الله | ډلې ډلې | پس پاکي بیان کړه | په تعریف سره | د رب خپل | او معافي غواړه له هغه نه | بیشکه هغه

راننوځي ، نو د خپل رب تسبیح او حمد وایه او د هغه نه بخښنه غواړه ، بیشکه هغه

كَانَ تَوَّابًا ۝٣

دے | توبه قبلوونکے

توبه قبلوونکے دے.

سُوْرَةُ اللَّهَبِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ | بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ | خَمْسُ اٰيَاتٍ وَّرُكُوْعٌ وَّاحِدٌ

سوره لهب په مکه کښې نازل شوې | (شروع) د الله په نامه چه ډېر مهربان ډیر زیات رحم کوونکے دے | په دې کښې پنځه آیتونه او یو رکوع ده

د الله په نامه شروع کوم چه ډېر مهربان د ډیر زیات رحم خاوند دے

تَبَّتْ يَدَآ اَبِيْ لَهَبٍ وَّتَبَّ ۝١ مَآ اَغْنٰى عَنْهُ مَالُهٗ وَمَا

مات دې شي | دواړه لاسونه | د ابو لهب | او هغه دې برباد شي | په کار رانغے د ده | مال د ده | او هغه څه چه

د ابو لهب لاسونه دې مات شي او هغه دې برباد شي. د هغه مال او د هغه ګټه هیڅ په کار

كَسَبَ ۝٢ سَيَصْلٰى نَارًا ذَاتَ لَهَبٍ ۝٣ وَّامْرَاَتُهٗ ۗ حَمَّالَةَ الْحَطَبِ ۝٤

ده وګټل | ډیر زر به دے داخل شي | په اور کښې | د شعلو والا | او د ده ښځه (هم) | اوچتوونکے | د خشاک

رانغله - زر به هغه شعله ناک اور ته ورننوځي او د ده ښځه هم چه خشاک ئے اوچت کړي ګرځي

فِيْ جِيْدِهَا حَبْلٌ مِّنْ مَّسَدٍ ۝٥

په غاړه د هغې کښې | رسۍ ده | مضبوطه غښتلې

د هغې په غاړه کښې به یوه مضبوطه غښتلې رسۍ پرته وي.

سُوْرَةُ الْاِخْلَاصِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ | بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ | اَرْبَعُ اٰيَاتٍ وَّرُكُوْعٌ وَّاحِدٌ

سوره اخلاص په مکه کښې نازل شو | (شروع) د الله په نامه چه ډېر مهربان ډیر زیات رحم کوونکے دے | او په دې کښې څلور آیتونه او یو رکوع ده

د الله په نامه شروع چه ډېر مهربان د ډیر زیات رحم خاوند دے

قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ ۝١ اَللّٰهُ الصَّمَدُ ۝٢ لَمْ يَلِدْ ۙ وَلَمْ يُوْلَدْ ۝٣

وایه | هغه | الله | یو دے | الله | بے پرواه دے | نه ئے اولاد زیږولے دے | او نه دے زیږولے شوے دے

(اے رسول!) ته وایه چه الله یو دے ، الله بے پرواه دے ، نه د هغه نه څوک پیدا دی او نه هغه د چا نه پیدا دے

وَلَمْ يَكُنْ لَّهٗ كُفُوًا اَحَدٌ ۝۴ ع ۴ ۲۷

او نشته | دَ دهٔ | برابر | څوک

او هیڅوک دَ هغهٔ سیال نهٔ دے

سُوْرَةُ الْفَلَقِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ خَمْسُ اٰيَاتٍ وَّ رُكُوْعٌ وَّاحِدٌ

سورۂ فلق په مکه کښې نازل شو او په دے کښې پنځهٔ آیتونه او یو رکوع ده

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

(شروع) دَ الله په نامه چه ډیر مهربان ډیر زیات رحم کوونکے دے

دَ الله په نامه شروع چه ډیر مهربان دَ ډیر زیات رحم خاوند دے

قُلْ اَعُوْذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ۝۱ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ۝۲

وایه | زهٔ پناه غواړم | په رب | دَ صبا | له شر نه | دَ هغه څهٔ | چه دهٔ پیدا کړی دی

تهٔ وایه چه زهٔ دَ صبا دَ رب پناه غواړم. دَ هر هغه څیز دَ شر نه چه هغهٔ پیدا کړے دے،

وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ اِذَا وَقَبَ ۝۳ وَمِنْ شَرِّ

او له شر نه | دَ تیارے شپے | هر کله چه | هغه راخوره شی | او له شر نه

او دَ شپے دَ تیارے دَ شر نه هر کله چه هغه راخوره شی، او دَ جادو کوونکو ښځو له

النَّفّٰثٰتِ فِي الْعُقَدِ ۝۴ وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ اِذَا حَسَدَ ۝۵ ع ۵ ۲۸

دَ پوکی وهونکو ښځو | په غوټو کښې | او له شر نه | دَ حسد کوونکی | هر کله چه | هغه حسد کوی

شر نه چه په غوټو باندې پوکی وهی، او دَ حاسد له شر نه هر کله چه په حسد کولو راشی

سُوْرَةُ النَّاسِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ سِتُّ اٰيَاتٍ وَّ رُكُوْعٌ وَّاحِدٌ

سورۂ ناس په مکه کښې نازل شو و په دے کښې شپږ آیتونه او یو رکوع ده

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

(شروع) دَ الله په نامه چه ډیر مهربان ډیر زیات رحم کوونکے دے

دَ الله په نامه شروع چه ډیر مهربان دَ ډیر زیات رحم خاوند دے

قُلْ اَعُوْذُ بِرَبِّ النَّاسِ ۝۱ مَلِكِ النَّاسِ ۝۲ اِلٰهِ النَّاسِ ۝۳

ووایه | زهٔ پناه غواړم | په رب دَ خلقو | بادشاه دَ خلقو | معبود دَ خلقو

تهٔ ووایه چه زهٔ دَ خلقو دَ رب پناه غواړم، دَ ټولو خلقو دَ بادشاه، دَ ټولو خلقو دَ معبود،

مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ ۵ الْخَنَّاسِ ۝۴ الَّذِيْ يُوَسْوِسُ

له شر نه | دَ وسوسے اچونکی | دَ وروستو کیدونکی (له شی) نه | هغه چه | وسوسه اچوی

دَ هغه (شیطان) دَ شر نه چه وسوسه اچوی او وروستو کیږی، چه دَ خلقو په زړونو

فِيْ صُدُوْرِ النَّاسِ ۝۵ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ ۝۶ ع ۶ ۲۹

په سینو کښې | دَ خلقو | له پیریانو نه | او له انسانانو نه

کښې وسوسے اچوی هغه پیریے وی او کهٔ انسان۔

کتابت ، زاہد حسین تاروجبہ تلمیذ سراج الاسلام اکوڑہ خٹک ضلع نوشہرہ
مارچ ۲۰۰۳ ء